

Vluchtelingenwerk Vlaanderen

Deze nieuwsbrief wil hulpverleners van vluchtelingen en mensen zonder papieren ondersteunen door tweemaandelijks een overzicht te bieden van de Belgische terugkeerpraktijk en van actuele informatie over de situatie in landen van terugkeer. Kennis over de terugkeerpraktijk en over de situatie in het terugkeerland maakt het voor hulpverleners en migranten eenvoudiger om de verschillende terugkeeropties beter in te schatten. Bedoeling is dat deze informatie bijdraagt tot het vinden van een duurzame verblijfssituatie, in België of in een ander land. Bronmateriaal om de Belgische terugkeerpraktijk in kaart te brengen bestaat onder meer uit openbare rapporten van overheden, ngo's en mensenrechtenorganisaties. Frequente gedetailleerde openbare rapporten inzake de Belgische gedwongen terugkeer ontbreken tot op vandaag. De Dienst Vreemdelingenzaken publiceert informatie in haar jaarverslagen en antwoordt regelmatig op concrete vragen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

Inhoud

Wijzigingen ten opzichte van de vorige editie (februari 2010) zijn in het groen toegevoegd.

Om snel door de nieuwsbrief te bladeren, klik op een land uit de alfabetische lijst onderaan.

Overzicht terugkeerpraktijk per land	2
A. Voornaamste herkomstlanden van asielzoekers	2
Afghanistan; Armenië; DR Congo; Guinee; Irak; Iran; Kosovo; Russische Federatie; Servië	
B. Andere voorname landen van terugkeer (gedwongen en ondersteund)	13
Albanië; Bulgarije; Brazilië; Ecuador; Kameroen; Marokko; Moldavië; Mongolië; Nepal; Nigeria; Oekraïne; Polen; Roemenië; Slovakije; Turkije	
C. Andere landen	19
Algerije; Bhutan; China; Cuba; Eritrea; Georgië; India; Rwanda; Sierra Leone; Sri Lanka; Somalië; Sudan; Vietnam	
Terugname- en overname-akkoorden	29
Ondersteunde terugkeer	32
Ondersteuning bij terugkeer en reïntegratie	32
Terugkeernieuws EU en lidstaten	35
Terugkeernieuws EU	35
Terugkeernieuws uit de Europese lidstaten	40
Links voor verdere informatie	46
Lijst met gebruikte afkortingen	47

Alfabetische lijst landen

Afghanistan; Albanië; Algerije; Armenië; Bhutan; Brazilië; Bulgarije; China; Cuba; DR Congo; Ecuador; Eritrea; Georgië; Guinee; India; Irak; Iran; Kameroen; Kosovo; Marokko; Moldavië; Mongolië; Nepal; Nigeria; Oekraïne; Polen; Roemenië; Russische Federatie; Rwanda; Servië; Sierra Leone; Slovakije; Somalië; Sri Lanka; Sudan; Turkije; Vietnam

A. Voornaamste herkomstlanden van asielzoekers

Afghanistan

Laatste update april 2010

↑ naar
↑ boven

De facto blijven Afghanen moeilijk te verwijderen naar Afghanistan. Verwijdering van Afghanen naar Afghanistan gebeurt heel zelden. (bron: BCHV contactvergadering september 2009). In 2009 werden er 11 personen gerepatriëerd naar Afghanistan en 85 werden er teruggeleid in het kader van de Dublin-procedure. In januari 2010 werden er 8 Afghanen teruggeleid (allen via de Dublinprocedure) (bron: DVZ, 22/02/2010). Sinds begin dit jaar zouden er 2 of 3 personen teruggestuurd zijn naar Afghanistan (bron: DVZ Cld 26/04/2010). Er bestaat geen bilateraal terugname-akkoord maar er wordt wel een Memorandum of Understanding onderhandeld. De identificatie gebeurt door de ambassade op basis van een interview. Deze controle vanwege de ambassade zou vrij streng zijn (DVZ meldt dat regelmatig wordt vastgesteld dat personen niet de Afghaanse nationaliteit hebben, maar bijvoorbeeld de Pakistaanse); documenten worden niet zomaar aanvaard, pasporten worden streng gecontroleerd. Naar eigen zeggen werkt de ambassade niet mee aan gedwongen terugkeer en levert ze dus geen documenten af in dat geval (bron: gesprek ambassade Afghanistan 27/04/2010). Volgens DVZ bestaat er echter een mondeling akkoord op basis van hetwelke DVZ een Europees laissez-passer kan afleveren nadat de ambassade de persoon als Afghaans geïdentificeerd heeft. DVZ stelt dat ze dit Europees laissez-passer enkel aflevert omdat de betrokkenen vaak weigeren het nationaal paspoort te ondertekenen, en niet omdat de ambassade geen nationaal document zou willen afleveren. Op de luchthaven komt het voor dat de teruggestuurde personen nog een ondervraging - "migration check" - van een aantal uren ondergaan. De personen die teruggestuurd werden zouden voornamelijk gedetineerden geweest zijn. (bron: gesprek DVZ Cld 26/04/2010)

Er wordt door DVZ enkel nog teruggestuurd naar Kabul. Ook de personen die afkomstig zijn uit een andere streek worden naar Kabul gestuurd, wat ingaat tegen het standpunt van UNHCR in haar Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan (zie verder). DVZ zou wel financiële steun (vb. voor een busticket) geven aan iemand die aangeeft dat hij naar een andere regio wenst door te reizen. Naar eigen zeggen doet DVZ een heel grondig onderzoek vooraleer ze iemand terugsturen. Naar "onveilige regio's" wordt sowieso niet teruggestuurd (het Zuiden). Voor "veilige regio's" wordt ook geval per geval de situatie van de personen bekeken; waarom ze zijn gevlucht en welke risico's ze eventueel kunnen lopen. Daarvoor baseren ze zich ook op de informatie van een voormalig krijgshoofd die met de ambassade zou meewerken; deze kan lokale informatie geven over de gevaren die iemand eventueel loopt, aldus DVZ. Op die manier gebeurt het dat er na een negatieve beslissing toch geen repatriëring plaats vindt en DVZ afgewezen asielzoekers ongemoeid laat. (bron: gesprek DVZ 26/04/2010)

Wanneer iemand zelfstandig terugkeert met ondersteuning van IOM, kan hij hulp krijgen om verder te reizen binnen Afghanistan; dit wordt geval per geval bekeken (gesprek DVZ, Cld, 22/02/2010; mail IOM 25/02/2010). In principe kan iemand tot aan de deur begeleid worden door iemand van IOM zelf; meestal per jeep. Een en ander hangt ook af van de veiligheidssituatie. Op vlak van reïntegratiebijstand beschikt IOM over een vijftal kantoren verspreid over het land die de teruggekeerde personen opvolgen. (bron: gesprek IOM 19/04/2010) In 2009 keerden 5 personen vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, daarvan ontvingen er 4 reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Op 22 april 2010 heeft het BCHV een juridische nota uitgegeven over detentie, bescherming en uitwijzing van Afghaanse asielzoekers. Daarin wordt op het einde ook dieper ingegaan op de uitwijzingspraktijk. Zie: http://www.cbar-bchv.be/InformationJuridique/NotesJuridique/Demandeurs_d'asile_Afghans-Asile_et_detention.pdf

Het rapport van de Afghanistan NGO Safety Office (ANSO) van 31 maart 2010 gaat over de veiligheid in het eerste kwartaal van 2010. In het rapport staat onder meer een kaartje met het aantal aanvallen per provincie

van januari t/m maart 2010. Khost, Helmand, Kandahar en Kunar zijn de vier provincies in Afghanistan waar de meeste aanvallen van opstandelingen plaatsvinden. zie: [http://www.afgnso.org/2010Q/ANSO%20Quarterly%20Data%20Report%20\(Q1%202010\).pdf](http://www.afgnso.org/2010Q/ANSO%20Quarterly%20Data%20Report%20(Q1%202010).pdf) (bron: Update nr. 17, jaargang 16, 29 april 2010, 11/12)

In het rapport van 10 maart 2010 van de Secretaris-Generaal van de VN wordt de economische, veiligheids- en humanitaire situatie sinds december 2009 beschreven. Daaruit blijkt dat de situatie verder verslechterd is; januari 2010 kende 40 procent meer incidenten dan januari 2009. Er is ook een groot aantal ontheemden uit het Zuiden en het Westen. Door corruptie werkt de regering niet effectief. (zie: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N10/260/86/PDF/N1026086.pdf?OpenElement>)

Meer over de stijging van het aantal interne ontheemden door een intensivering van het geweld, kan u vinden in het rapport van het Internal Displacement Monitoring Centre van 15 april 2010: [http://www.internal-displacement.org/8025708F004BE3B1/\(httpInfoFiles\)/CCF9CB64DB61DDEFC1257706003FAE31/\\$file/Afghanistan_Overview_Apr10.pdf](http://www.internal-displacement.org/8025708F004BE3B1/(httpInfoFiles)/CCF9CB64DB61DDEFC1257706003FAE31/$file/Afghanistan_Overview_Apr10.pdf)

In een document van het Austrian Center for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD) wordt ingegaan op de situatie van terugkeerders naar Afghanistan die lange tijd in Iran of Pakistan verbleven hebben; zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,COI,,,AFG,4562d8cf2,4bd6e5452,0.html>

Uit een rapport van Amnesty International blijkt dat vrouwen meer en meer een risico lopen op geweld (08/04/2010). zie: <http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/attack-afghan-female-politician-highlights-growing-risk-women-2010-04-08> Ook IRIN gaat verder in op de situatie van vrouwen in Afghanistan (08/03/2010): <http://www.irinnews.org/Report.aspx?ReportId=88349>

UNHCR bracht in februari 2010 een rapport uit over minderjarige vluchtelingen uit Afghanistan in Westers landen; zie http://www.unicef.org/infobycountry/files/Book_children_on_the_move.pdf Ook SOS Children's Villages gaat in op deze problematiek: <http://www.soschildrensvillages.org.uk/charity-news/archive/2010/03/big-rise-in-afghan-child-migrants>

Alle recente rapporten bevestigen dat een terugkeer naar Afghanistan in het algemeen of naar bepaalde regio's in het bijzonder niet veilig is.

Uit informatie van eind 2009 en begin 2010, uit zowel VN-rapporten als uit een rapport van het Institute for War and Peace Reporting blijkt dat de situatie in die periode zwaar verslechterd is in Afghanistan. Ook de gebieden die voorheen als relatief stabiel werden aanzien, worden als gevaarlijk beschouwd; zo nam het geweld toe in de noordelijke provincies Kunduz en Baghlan. In 2009 werden ten minste 5978 burgers gedood en gewond, dit is het hoogste aantal sinds de val van de Taliban in 2001. In het derde kwartaal van 2009 vielen er 65% meer slachtoffers dan in dezelfde periode in 2008. Op 18 januari dit jaar onderging Kabul de grootste reeks aanslagen tot nu toe. (bronnen: VN rapport "The situation in afghanistan and its implications for international peace and security", 28/12/2009, <http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/SG%20Reports/sgreportjan2010.pdf>; UN mission in Afghanistan (UNAMA), "Annual report on Protection of civilians in armed conflict, 2009", 01/01/2010, <http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/human%20rights/Protection%20of%20Civilian%202009%20report%20English.pdf>; Institute for War and Peace Reporting, "Kabul attacks largest yet", 18/01/2010, http://www.iwpr.net/index.php?apc_state=hen&s=o&o=l=EN&p=arr&s=f&o=359269)

De laatste Eligibility Guidelines dateren van juli 2009. Toen werd vastgesteld dat de algemene veiligheid in Afghanistan slechter was geworden. UNHCR deed afstand van de lijst van onveilige districten, aangezien de situatie zo volatiel was dat niet kon nagegaan worden of de andere districten wel veilig waren. In Kaboel zelf waren de aanvallen ook gestegen. In de Eligibility Guidelines spreekt UNHCR zich uit tegen de gedwongen terugkeer van mensen naar andere regio's dan waar ze afkomstig zijn of naar regio's waar ze eerder hebben gewoond als ze daar geen familie- of gemeenschapsbanden meer hebben. Terugkeer naar een ander regio dan die van herkomst kan leiden tot onoverkomelijke moeilijkheden die niet enkel te maken hebben met reïntegratie en heropstarten van iemands leven, maar ook met veiligheidsrisicos. Men kan slachtoffer worden van willekeurig geweld en arrestatie of van moord op gronde van ethnische en familiale conflicten naast het stijgende risico veroorzaakt door het aangaande gewapende conflict. (bron: UN High Commissioner for Refugees, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, July 2009, Rev., available at: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4a6477ef2.html> [accessed 17 December 2009])

↑ naar
boven ↑

Vluchtelingenwerk Nederland heeft in augustus 2009 een analysenota gepubliceerd van het ambtsbericht Afghanistan van de Nederlandse MinBuZa van maart 2009. De nota stelt vast dat, op basis van een vergelijking van het ambtsbericht met andere bronnen lijkt de situatie met name in het noordwesten, het oosten en in de centrale regio's van Afghanistan slechter dan het ambtsbericht concludeert. Het ambtsbericht van maart 2009 besloeg de periode van september 2007 tot en met maart 2009 en concludeerde dat in het zuiden, het zuidwesten en zuidoosten van Afghanistan sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Ten aanzien van de overige gebieden kon het ambtsbericht geen uitspraak doen vanwege de fluctuerende veiligheidssituatie. (bron: Notitie - Analyse ambtsbericht Afghanistan van maart 2009, VluchtelingenWerk Nederland, VluchtWeb, augustus 2009)

↑ naar
↑ boven

De International Crisis Group heeft in Augustus 2009 een rapport over terugkeer naar Afghanistan gepubliceerd: "AFGHANISTAN: WHAT NOW FOR REFUGEES?" Het rapport geeft een analyse van de problemen die terugkeerders treffen in Afghanistan en maakt aanbevelingen naar de Afghaanse overheid en de internationale gemeenschap om maatregelen te nemen ter ondersteuning van duurzame terugkeer. Zie: <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=6290>

Armenië

Laatste update april 2010

In 2009 werden 6 personen naar Armenië gerepatrieerd en 6 werden er via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). Er keerden 79 mensen vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, waarvan 28 met reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Voor personen die over identiteitsdocumenten beschikken levert de ambassade LP af. De repatriëring gebeurt op Yerevan. Voor personen die niet over identiteitsdocumenten beschikken en waarvan geen identiteitsgegevens bij DVZ bekend zijn, laat de ambassade een vragenlijst invullen, stuurt deze op naar Yerevan, waar de identiteit van de persoon wordt onderzocht. Hierop ontvangt men niet altijd antwoord. Dit onderzoek kan lang duren. Het komt voor dat deze personen weer in vrijheid worden gesteld bij gebrek aan LP. (dit werd bevestigd tijdens een gesprek met DVZ op 18/02/2010) Het komt voor dat voor etnische Armeniërs uit Azerbeïjan of Nagorno Karabach, met hun instemming, aan de Armeense ambassade een terugname wordt gevraagd, indien terugname door Azerbeïjan werd geweigerd. (bron: gesprek met Cid, DVZ, 2/01/2009)

Op 3 juni 2009 werd er in Brussel een overeenkomst tussen de Benelux-Staten en de Republiek Armenië ondertekend betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen. (Bron: Vluchtelingenwerk Nederland, Nederlandse MinBuZa, zie: http://www.minbuza.nl/nl/Onderwerpen/Verdragen/Actueel/Nieuwsberichten_2009/Nieuwsberichten_juni_2009/Ondertekening_Overeenkomst_tussen_de_Benelux_Staten_en_de_Republiek_Armeni%C3%AB_betreffende_de_overname_van_onregelmatig_verblijvende_personen) Ondanks dit akkoord verloopt de terugname nog altijd stroef, al zijn de termijnen waarbinnen geantwoord wordt iets korter geworden; van een 4 à 6 maanden naar gemiddeld 2 maanden. (bron: DVZ, 18/02/2010)

Interessante informatie over terugkeer naar Armenië, ge-update door Caritas, kan u vinden op http://www.reintegrationcaritas.be/fileadmin/user_upload/Fichiers/CS/Armenia/CS_ARMENIA__UPDATE_JANUARI_2010__ENGLISH_VERSION_.pdf (ook in Armeens te downloaden)

Het European Committee for the prevention of torture and inhuman or degrading treatment or punishment (CPT) heeft een rapport (en het antwoord van de Armeense overheid daarop) uitgebracht op 19/03/2010, dat handelt over de mishandeling van gearresteerden na de verkiezingen in maart 2008. Zie <http://www.cpt.coe.int/documents/arm/2010-03-19-eng.htm>

The International Crisis Group heeft een rapport gepubliceerd in oktober 2009 in verband met de situatie in Nagorno Karabach. Zie: <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=6338>

In januari 2009 verscheen het laatste ambtsbericht Armenië van het Nederlandse MinBuZa dat de periode van februari tot en met december 2008 beslaat. (zie <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeh eer:65619&type=org>)

DR Congo

Laatste update april 2010

In 2009 werden er 31 personen gerepatriëerd en 14 via de Dublinprocedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). Er keerden 8 personen vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 4 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

↑ naar
boven ↑

Repatriëring gebeurt alleen naar de regio Kinshasa. Volgens DVZ bevinden zich weinig personen uit Oost-Congo in de gesloten centra. Personen uit Oost-Congo zijn niet repatriëerbaar naar Oost-Congo. DVZ sluit niet uit dat de regio Kinshasa een hervestigingsalternatief kan bieden voor deze personen en dat zij dus naar daar kunnen gerepatriëerd worden. Dit wordt geval per geval bekeken op basis van een aantal criteria, zoals de aanwezigheid van een familiaal of sociaal netwerk, de medewerking van de persoon, etc. (bron: gesprek CID, DVZ, 12 en 17 maart 2008) De huidige Congolese ambassadeur levert LP af op basis van een nieuw afgesloten protocolakkoord (tussen DVZ en ambassade, administratief). Als er identiteitsdocumenten zijn, wordt een LP afgeleverd zonder interview. Indien er geen documenten zijn, maar de persoon heeft zelf verklaard uit DRC te komen, wordt een LP afgeleverd na interview. De identificatie gebeurt op identiteit (waarbij men controleert of de persoon in DRC gekend is).

In het rapport van 28 maart 2010 "Trail of death: LRA atrocities in Northeastern Congo", gaat Human Rights Watch in op de wrede daden begaan door het LRA in het Noordoosten van Congo tussen december 2009 en begin 2010. Honderden mensen werden gedood in december 2009 en het LRA blijft een gevaar vormen voor de burgerbevolking, in tegenstelling tot wat de Oegandese en Congolese regeringen beweren. Zie: <http://www.hrw.org/node/89324>

Op 30 maart 2010 gaf de Verenigde Naties een periodiek rapport uit over de veiligheidssituatie in het Oosten en Noordoosten van Congo; daarin wordt beschreven hoe het LRA en het FDLR de regio blijven onveilig maken. Het Westen wordt als relatief stabiel omschreven maar lokale conflicten kunnen snel uit de hand lopen als er niet adequaat opgetreden wordt. Er wordt ook onder andere ingegaan op de politieke situatie en op seksueel geweld tegen vrouwen dat nog steeds wijdverspreid blijft. Zie: [http://reliefweb.int/rw/RWFiles2010.nsf/FilesByRWDUnidFilename/EGUA-848SD6-full_report.pdf/\\$File/full_report.pdf](http://reliefweb.int/rw/RWFiles2010.nsf/FilesByRWDUnidFilename/EGUA-848SD6-full_report.pdf/$File/full_report.pdf)

Het UNHCR waarschuwt tegen gedwongen terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers naar gebieden buiten Kinshasa. Personen die afkomstig zijn uit Kinshasa kunnen alleen terug als ze familie hebben en economische steun. Personen die ervan worden verdacht om onderdanen te zijn van vijandige landen (Rwanda, Uganda) lopen risico op willekeurige vasthouding en slechte behandeling. Het UNHCR adviseert dan ook dat de nationaliteit van afgewezen asielzoekers zorgvuldig wordt nagegaan alvorens over te gaan tot repatriëring naar de DRC.

In het meest recente ambtsbericht van de Nederlandse Directie Consulaire zaken en Migratiebeleid, afdeling Asiel, Hervestiging en Terugkeer (januari 2010) wordt een uitgebreid overzicht gegeven van de situatie in de DRC in de periode januari tot november 2009. In de gehele DRC was gedurende de verslagperiode sprake van wijdverbreide en stelselmatige mensenrechtenschendingen door zowel het Congolese leger (FARDC), de Congolese Nationale Politie (PNC), de diverse veiligheidsdiensten en de Republikeinse Garde, als door gewapende groeperingen, waaronder CNDP, FDLR, LRA en Maï-Maï-groepen. In de verslagperiode vonden gewapende conflicten plaats in de Kivu's en in de provincie Orientale (in de districten Ituri, Haut-Uélé en Bas-Uélé). In de gehele DRC kan men bijgevolg niet spreken van een verbetering van de mensenrechtensituatie. Zie: www.minbuza.nl/dsresource?objectid=98280&type=org

Een rapport van Human Rights Watch "You will be punished - Attack to civilians in Eastern Congo" beschrijft in details de moorden van meer dan 1400 burgers tussen Januari en September 2009, tijdens de twee militaire operaties tegen de Rwandese Hutu militia, de Democratic Forces for the Liberation of Rwanda (FDLR), zie: <http://www.hrw.org/en/news/2009/12/12/un-act-end-atrocities-eastern-congo>.

De International Displacement Monitoring Centre heeft in Augustus 2009 een rapport uitgegeven met betrekking tot de situatie van de ontheemden in deze regio. Zie: [http://www.internal-displacement.org/8025708F004CE90B/\(httpCountrySummaries\)/30F7EFBA71927099C1257609004FB1C0?OpenDocument&count=10000](http://www.internal-displacement.org/8025708F004CE90B/(httpCountrySummaries)/30F7EFBA71927099C1257609004FB1C0?OpenDocument&count=10000)

Interessante informatie voor terugkeer naar DR Congo werd door Vluchtelingenwerk Vlaanderen gepubliceerd in de country sheet over DR Congo, juni 2009 te downloaden via <http://www.cri-project.eu>

Guinee

Laatste update april 2010

↑ naar
boven ↑

In 2009 werden er 12 personen gerepatrieerd en 23 teruggeleid via de Dublin-procedure (bron: mail DVZ 25/02/2010). 7 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 3 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Wat het afleveren van reisdocumenten betreft, heeft de recente staatsgreep in Guinee voorlopig nog geen bekende impact op de samenwerking DVZ en het consulaat van Guinee. Het jaarverslag 2008 van DVZ (verschenen in juni 2009) meldt dat de administratieve overeenkomst tussen België en Guinee die diende ondertekend te worden, om een nieuwe procedure en duidelijke afspraken te regelen, in november 2008 ondertekend werd. In hetzelfde rapport wordt gezegd dat het nog niet duidelijk was of het akkoord effectief tot een vlottere samenwerking zou leiden en hoe de houding van de nieuwe Guinese machthebbers sinds de staatsgreep van december 2008 t.o.v. deze overeenkomst zal zijn. Zoals gebruikelijk interviewt de consul van Guinee personen afkomstig uit Guinee. Op basis van het interview worden al dan niet reisdocumenten afgeleverd. Tijdens een telefonisch gesprek met Cel ID van DVZ op 18/12/2009 werd er bevestigd dat de situatie ongewijzigd zou zijn.

In haar rapport van 23/04/2010 gaat Human Rights Watch in op de situatie van mensenrechten in Guinee gedurende de gebeurtenissen in 2009. Zie: <http://www.hrw.org/en/news/2010/04/23/universal-periodic-review-guinea> Ook de verdere politieke ontwikkelingen worden door Human Rights Watch omschreven. Er zouden verkiezingen gepland zijn voor juni. HRW roept de interimregering op de daders van de mensenrechtenschendingen begaan eind 2009 te berechten en de burgers en politieke tegenhangers te beschermen tegen geweld in de aanloop naar de verkiezingen (zie: "Guinea: Ensure redress for stadium massacre victims", 04/03/2010, <http://www.hrw.org/en/news/2010/03/04/guinea-ensure-redress-stadium-massacre-victims>

Ook de US Department of State gaat in op de situatie van mensenrechten in Guinee; arbitraire aanvallen en moorden op burgers en politieke tegenhangers, foltering en onmenselijke behandeling, en verdwijningen zijn maar enkele van de vele mensenrechtenschendingen die er plaatsvinden. zie <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/af/135957.htm>

Twee rapporten beschrijven en veroordelen het geweld door de militaire junta van de CNDD van 28 september 2009: "Guinea: Military Rule Must End" van de International Crisis Group (<http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=6349>) en "Bloody Monday" van Human Rights Watch (<http://www.hrw.org/en/reports/2009/12/16/bloody-monday-0?tr=y&auid=5732649>). Van de vreedzame demonstranten tegen de militaire machthebbers zijn minstens 160 mensen gedood, vrouwen verkracht en politieke leiders gearresteerd.

Irak

Laatste update april 2010

Sinds kort is de procedure veranderd i.v.m. identificatie. Voorheen kon door het afleveren van twee kopies van de identiteitsdocumenten aan de ambassade een laissez-passer afgeleverd worden. Nu is er een nieuwe richtlijn in de ambassade van kracht waardoor de documenten eerst ter bevestiging opgestuurd moeten worden naar Irak. De bevestiging kan dan redelijk lang op zich laten wachten (1 à 2 maanden) (DVZ, Cid, 18/02/2010). In 2009 werden er in totaal 86 mensen uitgezet; 9 werden er rechtstreeks gerepatrieerd, 73 werden in het kader van Dublin teruggeleid (mail DVZ 25/02/2010). 21 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 12 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Personen worden enkel teruggestuurd naar het Noorden, als zij daarvan afkomstig zijn. Asielzoekers uit Centraal- en Zuid-Irak verkrijgen nu in het grootste deel van de gevallen subsidiaire bescherming (DVZ, Cid, 18/02/2010). De Iraakse overheid heeft beslist dat de gedwongen repatriëringen in Bagdad moeten aankomen. Personen die naar het Noorden (Erbil of Islamia) moeten doorvliegen, gaan dus eerst via de luchthaven

van Bagdad, maar ze verlaten de luchthaven niet (gesprek DVZ Cid 03/05/2010). Ze zouden geld krijgen van DVZ om hun vliegticket zelf ter plaatse te kopen, maar dit werd niet bevestigd, noch ontkend (bron: DVZ, mail JRS 27/04/2010).

In haar rapport “Iraq: civilians under fire” van 27 april 2010 raadt Amnesty International elke gedwongen terugkeer sterk af zolang de situatie in het land onstabiel blijft. Elke gedwongen terugkeer is volgens de organisatie op dit moment een schending van de guidelines opgesteld door het UNHCR. Ze roept ook de Iraakse overheid op haar burgers beter te beschermen. Het rapport beschrijft de recente heropflakking van geweld in het land; mensen worden vaak slachtoffer vanwege hun religieuze, etnische identiteit, geslacht, seksuele geaardheid of hun protest tegen mensenrechtenschendingen (in het rapport wordt op elke groep specifiek ingegaan). De recente verkiezingen en onzekerheid over de nieuwe regering hebben de situatie nog verergerd; het aantal aanslagen piekt en in de eerste week van april alleen al zijn er meer dan honderd burgerslachtoffers gevallen. Uit het rapport blijkt ook dat een terugkeer naar het Noorden niet voor de hand ligt; in Mosul werden in februari ten minste 8 Christenen gericht aangevallen (bevestigd door Human Rights Watch; “Iraq, protect Christians from violence”, 23 februari 2010, <http://www.hrw.org/en/news/2010/02/23/iraq-protect-christians-violence>) en de laatste jaren honderden gevallen van sektarisch en politiek geweld opgetekend. Een getuigenis in het rapport bevestigt dat een terugkeer naar het Noorden vanuit Bagdad heel moeilijk ligt. (bron: Amnesty International, “Iraq: civilians under fire”, 27/04/2010, <http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/report/iraq-must-protect-civilians-risk-deadly-violence-2010-04-27>)

↑ naar
boven ↑

De Danish Refugee Council deed ook een fact finding mission in het voorjaar van 2010 over “Entry procedures and Residence in Kuridstan Region of Iraq for Iraqi nationals”. Daarin wordt onder andere het standpunt van het UNHCR herhaald dat deze regio geen volwaardig vluchtalternatief biedt voor mensen afkomstig uit andere delen van Irak. zie http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/254B813A-98D3-4DF1-935A-B047C1A231DD/0/rapport_irak_ifa_2010.pdf

Zowel het Centre for Strategic and International Studies (CSIS) als het Duitse Bundesamt für Migration und Flüchtlinge stellen dat de veiligheidssituatie in Irak relatief verbeterd is maar dat er gevaar blijft voor aanvallen. Vooral de provincies Bagdad, Diyala, Nineve en de Salah ad Din regio in Centraal- en Noord- Irak kennen een hoog aantal incidenten met dodelijke afloop. Beide geven uitgebreide grafieken en overzichten over de verschillende soorten geweld, slachtoffers en ontwikkelingen in aantallen incidenten. (Bron: CSIS, “the uncertain security situation in Iraq, 17/02/2010, <http://csis.org/publication/uncertain-security-situation-iraq> en Update nr. 10 2010, jaargang 16, 10 maart 2010, 10/10). In een recent rapport van de Secretaris Generaal van de VN wordt bevestigd dat het aantal veiligheidsincidenten blijft afnemen na oktober 2009 maar dat er nog steeds veel aanvallen worden gepleegd waarbij veel slachtoffers vallen. Er waren ook pieken in aantallen incidenten. In Mosul en omliggende plaatsen waren er vele aanvallen op burgers, evenals in Kirkuk. Het rapport gaat verder in op politieke ontwikkelingen en de activiteiten van VN-organisaties. (zie http://www.uniraq.org/FileLib/misc/SG_Report_S_2010_76_EN.pdf)

Het Internal Displacement Monitoring Center gaat uitgebreid in op de situatie van ontheemden in Irak op [http://www.internal-displacement.org/8025708F004BE3B1/\(httpInfoFiles\)/B0DB25F7122F4390C12576DC003B49AF/\\$file/Iraq_Overview_Mar10.pdf](http://www.internal-displacement.org/8025708F004BE3B1/(httpInfoFiles)/B0DB25F7122F4390C12576DC003B49AF/$file/Iraq_Overview_Mar10.pdf)

Volgens het rapport ‘Jeziden in Irak’, een deskundigenbericht van het Europeaisches Zentrum fuer Kurdischen Studien aan de rechtbank in München, wonen er in de stad Bagdad en in Mosul vrijwel geen Jeziden meer. Toch zijn er nog steeds berichten over moorden op Jeziden in Mosul, waarbij de motieven moeilijk te duiden zijn. Het rapport gaat ook in op de veiligheidssituatie in de provincie Nineveh en de aanwezigheid van Koerdische veiligheidstroepen in een aantal districten, die de jure niet onder het KRG-gebied vallen. In Sinjar kunnen Koerdische troepen geen effectieve bescherming bieden aan Jeziden en zij lopen gevaar slachtoffer te worden van aanslagen. De etnisch homogene samenstelling van Yezidische dorpen maakt deze tot geschikt doelwit van religieus gemotiveerde aanslagen. In Sheichan is de veiligheidssituatie voor Jeziden beter. In Al Baschika is de veiligheidssituatie instabiel en worden minderheden slachtoffer van aanslagen. (Bron: Update nr. 16 2010, jaargang 16, 8/9)

Het UNHCR gaf in maart 2010 een fact sheet uit over Irak, met statistieken over onder andere vrijwillige terugkeer van Irakezen (zowel IDP's als vluchtelingen); zie <http://www.uniraq.org/documents/Fact%20sheet%20March%202010-FINAL.pdf>

De recentste Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van het UNHCR dateren van april 2009 (<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/49f569cf2.pdf>). Het rapport geeft een overzicht over de veiligheids- en mensenrechtensituatie in die periode in het land.

In een briefing note van november 2009 heeft het UNHCR het standpunt herhaald dat Irakezen afkomstig van Centraal Irak niet moeten gedwongen teruggestuurd worden tot de situatie aanzienlijk verbeterd is. In het specifiek de regio's van Baghdad, Ninewa, Salah al Din, Diyala, Tameem (Kirkuk) worden als onveilig beschouwd. Irakezen afkomstig uit de provincies van het noorden van Centraal-Irak en Bagdad behoeven volgens de UNHCR internationale bescherming. Zij zouden moeten worden beschouwd als vluchteling op basis van de criteria in het Vluchtelingenverdrag uit 1951. Wanneer zij niet als vluchteling worden erkend, zou volgens de UNHCR internationale bescherming moeten worden geboden door toepassing van een bredere definitie van het begrip 'vluchteling' of door een aanvullende vorm van bescherming. De UNHCR is expliciet van oordeel dat het geweldsniveau in deze gebieden van zodanige aard is, dat een persoon er enkel door zijn aanwezigheid een reëel gevaar loopt op een serieuze bedreiging van zijn leven of persoonlijke integriteit.

↑ naar
boven ↑

Het UNHCR adviseert ook geen Irakezen terug te sturen naar Noord-Irak indien zij niet uit deze regio afkomstig zijn, en bij gebrek aan een sociaal of familiaal netwerk aldus geen redelijke kansen hebben op duurzame reïntegratie. Het UNHCR stelde in april 2009 dat er geen binnenlandse vluchtalternatieven zijn binnen Centraal- en Zuid-Irak en dat het eventuele alternatief voor mensen afkomstig uit deze regio's om naar de Koerdische regio te trekken enkel geval per geval bekeken kan worden.

Uit het meest recente ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt dat in een aantal provincies in Centraal-Irak de vestiging van Iraakse ontheemden belemmerd wordt door langdurige administratieve procedures en dat er een religieuze en/of etnische segregatie ontstaan is. Ook in de Koerdische gebieden is het niet makkelijk zich te hervestigen: personen die niet van Koerdische afkomst zijn en die niet zijn geboren in Koerdistan, dienen toestemming van de plaatselijke overheid te krijgen, alvorens zij zich in een van de drie noordelijke provincies kunnen vestigen. Hiervoor dienen zij over een garantsteller te beschikken en een uitgebreid veiligheidsonderzoek te ondergaan.

In het rapport "A tough road home" (februari 2010) van het International Rescue Committee wordt aan Europese landen in het geheel afgeraden om Irakese migranten en asielzoekers terug te sturen. zie: http://www.theirc.org/sites/default/files/resource-file/IRC_Report_ToughRoad_v6.pdf

Het laatste ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken meldt dat de situatie in de periode van 29 mei 2009 tot januari 2010 over het algemeen zeer ernstig was in grote delen van Irak en dat er niet of nauwelijks gesproken kan worden van een verbetering van de veiligheidssituatie in deze periode. Er was sprake van etnisch en/of religieus gemotiveerd geweld, politiek geweld en zware misdaad. Het geweld kwam voor in de vorm van bomaanslagen, schiet- en steekpartijen, ontvoeringen, intimidatie en andere mensenrechtenschendingen. Volgens officiële Iraakse cijfers eiste het geweld in 2009 meer dan 3.000 burgerslachtoffers, wat minder is dan in 2008. Dit betekent echter niet dat de situatie verbeterd is. In de vier provincies Nineveh, Ta'mim, Salah-ad-Din en Diyala in het noorden van Centraal-Irak was de veiligheidssituatie gedurende de verslagperiode zeer onstabiel. In Centraal-Irak blijkt de overheid ook niet in staat voldoende bescherming aan haar burgers te garanderen. In de Koerdische regio zou de overheid daar meer toe in staat zijn. De veiligheidssituatie in de negen overwegend sjiitische provincies van Zuid-Irak en in de overwegend soennitische provincie Anbar (West-Irak) was gedurende de verslagperiode relatief stabiel. In het ambtsbericht wordt verder in detail ingegaan op een aantal groepen die extra kwetsbaar zijn voor het geweld. Zie: Ambtsbericht Nederlands Min.Bu.Za., januari 2010, <http://www.internationalesamenwerking.info/dsresource?objectid=buzabeheer:193784&type=org>

In het rapport "KURDISTAN REGIONAL GOVERNMENT AREA OF IRAQ" van de Home Office UK Border Agency wordt onder andere de situatie geanalyseerd van terugkeerders naar de kurdische autonome gebieden, ook aan de hand van interviews met terugkeerders zelf. Zie: [http://uk.sitestat.com/homeoffice/rds/s?rds.iraq-kurdistan-180909-doc&ns_type=clickout&ns_url=\[http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs09/iraq-kurdistan-180909.doc\]](http://uk.sitestat.com/homeoffice/rds/s?rds.iraq-kurdistan-180909-doc&ns_type=clickout&ns_url=[http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs09/iraq-kurdistan-180909.doc])

Iran

Laatste update april 2010

De ambassade levert enkel reisdocumenten af voor personen die meewerken aan hun terugkeer. Personen zonder documenten die worden aangehouden, worden bij falen van afleveren reisdocumenten terug in vrijheid gesteld. De ambassade blijft met moeite samenwerken met DVZ en accepteert enkel terugname wanneer de betrokkene aan zijn repatriëring vrijwillig meewerkt. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, op 2/10/2008, bevestigd op 10/02/2010) Momenteel zijn er praktisch geen gedwongen terugkeren meer omdat de Iraanse overheid niet meewerkt en geen laissez-passer aflevert (bron: contactvergadering BHCV 09/03/2010). Sinds eind februari wordt er ook tijdelijk geen vrijwillig terugkeer meer ondersteund door IOM naar Iran vanuit Europa omdat de Iraanse overheid de samenwerking stopgezet heeft voor elke terugkeer. De situatie zal nu verder afgewacht worden. (bron: gesprek IOM 26/02/2010) (bevestigd door IOM op 04/05/2010)

↑ naar
boven ↑

In 2009 werden er 5 personen gerepatriëerd en 14 onder Dublin teruggeleid (mail DVZ 25/02/2010). 22 personen keerden toen vrijwillig terug; de helft ontving reïntegratiebijstand tussen 2007 en 2009 (cijfers 2009 IOM).

Op 9 maart 2010 werd Zweden veroordeeld door het EHRM wegens de repatriëring van een afgewezen Iraanse asielzoeker. Het Hof oordeelde dat hij bij terugkeer opnieuw het risico zou lopen slachtoffer te worden van schendingen van artikel 3 van het EVRM (verbod op vernederende en onmenselijke behandeling). De rechters verwezen hierbij naar verschillende rapporten over de stijging in mensenrechtenschendingen na de verkiezingen van 2009. Ook haalt het arrest de problemen aan bij een terugkeer naar Iran: wanneer een Iraniër zonder paspoort of documenten terugkomt, wordt deze gearresteerd op de luchthaven en voor een speciale rechtbank gebracht waar zijn redenen voor illegaal vertrek onderzocht worden. Ook personen die gedwongen teruggestuurd werden met een paspoort zonder exit-stempel ondergingen deze procedure. In het bezit zijn van reisdocumenten van een Iraanse ambassade of een laissez-passer verandert de strenge controle niet; bij aankomst worden de personen ondervraagd over de reden van vertrek en het verlies van hun vorig paspoort. Ook komt het voor dat personen ten gevolge van deze ondervraging gearresteerd worden voor misdaden die ze voor vertrek zouden hebben begaan (Voor het rapport hierover van de Danish Refugee Council: http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/90D772D5-F2DA-45BE-9DBB-87E00CD0EB83/0/iran_report_final.pdf - Ook de UK Home Office gaat in op de toegang tot het grondgebied in hun rapporten: rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs09/iran-070809.doc en rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs08/iran-030908.doc) (Voor het volledige arrest "Case of R.C. v. Sweden", zie: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=864117&portal=hbk&source=externalbydocnumber&table=F69A27FD8FB86142BF01C1166DEA398649>)

In een expert opinion van Vluchtelingenwerk Nederland voor een EHRM-zaak van een Iraanse bekeerling wordt ingegaan op de situatie van Evangelische en andere protestantse Christenen in Iran; zij worden ernstig belemmerd in hun vrijheid om hun religieuze overtuiging te uiten. Zij worden in de gaten gehouden, onderworpen aan intimidatie, arrestatie, detentie en lopen het risico mishandeld te worden. (bron: Update 2010, nr. 12, jaargang 16, 24 maart 2010, 9/11)

In het rapport "The Islamic Republic at 31: post election abuses show serious human rights crisis" beschrijft Human rights Watch de situatie na de verkiezingen; zie <http://www.hrw.org/en/reports/2010/02/11/islamic-republic-31-0>

In een persbericht van HRW wordt gemeld dat er in februari dertien Baha'i gearresteerd werden wegens hun betrokkenheid bij demonstraties tegen de regering. sinds oktober 2009 zouden er 47 Baha'i gearresteerd zijn. zie: <http://www.hrw.org/en/news/2010/04/13/barring-bahais> Ook klaagt HRW aanvallen tegen mensenrechtengroeperingen aan; <http://www.hrw.org/en/news/2010/03/24/iran-new-coordinated-attack-human-rights-groups>

Alle personen die gearresteerd zijn geweest in verband met de verkiezingsprotesten, hebben een dossier bij de revolutionaire rechtbanken. Dit schrijft de bekende Iraanse mensenrechtenactiviste Shadi Sadr. Veel personen zijn na arrestatie weer binnen een week tot enkele maanden vrijgelaten, maar de uitkomst van juridische procedures is onvoorspelbaar, afhankelijk van de politieke situatie en de activiteiten na vrijlating. Politieke gevangenen die onbekend zijn en geen banden hebben met politieke partijen of groepen, lopen gewoonlijk zelfs meer gevaar. (bron: Update 2010, nr. 12, jaargang 16, 24 maart 2010, 9/11)

HRW schrijft in een persbericht van 4/11/2009 dat drie jonge mannen ter dood veroordeeld zijn voor homoseksuele gedragingen.

Informatie over de mensenrechtenschendingen na de presidentsverkiezingen van juni 2009 kan gevonden worden in een rapport van Amnesty International (<http://www.amnesty.org/en/library/asset/MDE13/123/2009/en/1e69a8fb-dcf1-4165-a7fc-a94369e364bf/mde131232009en.pdf>)

↑ naar
boven ↑

Kosovo

Laatste update april 2010

In 2009 werden er 41 personen gerepatrieerd en 52 in het kader van Dublin teruggeleid (mail DVZ 25/02/2010). Er keerden 81 mensen vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 23 van hen ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

De identificatie en het afleveren van een LP voor personen die naar Kosovo worden gerepatrieerd gebeurt via de plaatselijke Kosovaarse autoriteiten in Kosovo. De Kosovaarse ambassade in Brussel heeft nog geen consulaire bevoegdheden (bron: telefonisch gesprek CID, DVZ, 03/12/2009). In het verleden verliep deze via UNMIK, waarbij UNMIK zich voor het geven van toestemming voor terugname voornamelijk hield aan de criteria die het UNHCR hanteert mbt veiligheid van terugkeer. De verantwoordelijke medewerker op DVZ deelde ons mee dat bij het uitwisselen van informatie over betrokken te repatriëren personen nu door de Kosovaarse autoriteiten geen vragen worden gesteld over de etniciteit. Na elektronische goedkeuring schrijft de DVZ een Europese LP uit. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 23/3/2009)

Op 10 oktober 2009 hebben de Belgische Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, Melchior Wathelet, en de Kosovaarse Minister van Binnenlandse Zaken, Zenun Pajaziti een akkoord ondertekend in het kader van de migratie van Kosovaren naar België. Met deze ondertekening verbindt Kosovo zich er toe de in België verblijvende Kosovaren die niet aan de door de Belgische regering bepaalde regularisatiecriteria beantwoorden, weer op te nemen.

Op 6 april 2010 gaf de Secretaris-Generaal van de VN een rapport uit over de UNMIK-missie in Kosovo; zie <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N10/288/44/PDF/N1028844.pdf?OpenElement>

Het US Department of state bracht op 11 maart 2010 een rapport uit dat de mensenrechtensituatie in Kosovo omschrijft; zie <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/eur/136039.htm>

Interessante informatie voor terugkeer naar Kosovo werd door Caritas ge-update op http://www.reintegrationcaritas.be/fileadmin/user_upload/Fichiers/CS/Kosovo/CS_KOSOVO__ENGLISH_VERSION__UPDATE_JANUARI_2010__01.pdf (ook in het Albanees te downloaden)

In het rapport "Bericht zur Lebenssituation von aus Deutschland abgeschobenen Roma, Ashkali und Angehörigen der Ägypter-Minderheit im Kosovo" gaat de Duitse vereniging PRO ASYL in op de levenscondities van uit Duitsland teruggestuurde Roma, Ashkali en Egyptische minderheden naar Kosovo. Uit dit onderzoek blijkt dat vele van deze minderheden niet in Kosovo blijven, maar dit land opnieuw verlaten. Terugkeer naar Kosovo leidt tot nieuwe onzekerheid, fundamentele rechten worden hen onthouden en om te overleven zijn deze minderheden aangewezen op hun eigen sociale netwerk. Er wordt ook ingegaan op het laatste Duitse ambtsbericht over de levensomstandigheden van minderheden in Kosovo. Zie: http://www.proasyl.de/fileadmin/fm-dam/q_PUBLIKATIONEN/Kosovo_Bericht_2009.pdf

In het rapport van zijn missie naar Kosovo (23-27/03/2009) roept Thomas Hammarberg, Commissaris voor Mensenrechten van de Raad van Europa, de Europese landen op om geen gedwongen terugkeer uit te oefenen van minderheden naar Kosovo. De economische en sociale situatie blijft een groot obstakel voor duurzame terugkeer. De veiligheidsituatie is volgens het rapport verbeterd maar de situatie in Kosovo blijft zeer gespannen met episodes van inter-etnisch geweld. Zie: <http://www.reliefweb.int/rw/rwb.nsf/db900sid/PSLG-7TKFPQ?OpenDocument> In een tweede rapport van Thomas Hammarberg betreurt hij de Romakampen in het Noorden van het land waar er een zware loodvergiftiging is van de grond, het water en de lucht. Hij stelt dat er van de naar schatting 2500 Roma die teruggestuurd zijn uit Europese landen ook een aantal in deze kampen terechtgekomen zijn. Hij bevestigt zijn oproep om geen gedwongen terugkeer uit te

oefenen zolang Kosovo niet de vereiste levensomstandigheden, gezondheidszorg, sociale zekerheid, onderwijs en tewerkstelling kan aanbieden om een goede reïntegratie te verzekeren. zie: http://www.coe.int/t/commissioner/News/2010/100215Kosovo_en.asp

In Juni 2009 werd er een nieuwe algemene ambtsbericht rond Kosovo gepubliceerd door het Nederlandse MinBuZa. Zie: <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=82370&type=org>

↑ naar
↑ boven

Naast Roma's zijn ook Servische minderheden, personen uit een gemengd huwelijk, slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van huishoudelijk geweld en personen met een andere seksuele geaardheid extra kwetsbaar volgens de Eligibility Guidelines van de UNHCR (9/11/2009). Ook de toegang tot medische zorg in Kosovo is zorgwekkend. Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4af842462.html>

Russische Federatie

Laatste update april 2010

In 2009 werden er 20 personen gerepatriëerd, 96 in het kader van Dublin teruggeleid en 1 teruggestuurd naar een ander land via een ander bilateraal akkoord (mail DVZ 25/02/2010). Er keerden 134 mensen vrijwillig terug met IOM, tussen 2007 en 2009 ontvingen er 57 reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Wanneer een persoon over documenten beschikt verloopt de identificatie makkelijk: een kopie van een paspoort volstaat opdat de ambassade een LP aflevert. Ook een geboorteakte kan aanvaard worden. Wanneer een persoon niet over documenten beschikt verloopt het veel trager; er wordt dan een lokaal buurtonderzoek door de Russische politie georganiseerd waarin ze onder andere met een foto op zoek gaan naar de identiteit van de persoon. Dit kan veel tijd in beslag nemen. (bron: gesprek DVZ, Cid, 24/02/2010) Voor personen die niet willen meewerken aan de repatriëring zou de ambassade in de regel weigerachtig zijn om de identificatie uit te voeren en documenten af te geven. Beweringen dat deze praktijk zijn grondslag vindt in de Russische grondwet konden niet worden bevestigd via contacten met Russische juristen. (bron: Vluchtelingenwerk Vlaanderen). De ambassade levert doorgaans geen documenten af voor personen afkomstig uit Ingoesjetië. De algemene bewering dat de Russische autoriteiten recent moeilijker zouden meewerken aan de terugname van en afleveren van documenten voor personen afkomstig van de Noordelijke Kaukasus in het algemeen, worden door DVZ niet bevestigd. De betrokken DVZ ambtenaar verklaart dat "als de betrokkene geïdentificeerd is als Russisch onderdaan door de Russische autoriteiten, de Consulaire Sectie altijd een LP aflevert. De snelheid van identificatie door de Russische autoriteiten hangt vooral af of er kopies van documenten in de aanvraag zitten, en niet van de regio van herkomst." (bron: mail met medewerker Cid, DVZ, 22/1/2009, bevestigd in gesprek met DVZ, Cid, 24/02/2010)

Naar Tsjetsjenië zelf vindt geen rechtstreekse gedwongen terugkeer plaats. DVZ meldt dat uit hun verwijderingstatistieken niet valt op te maken of Tsjetsjenen die niet uit Tsjetsjenië afkomstig zijn wel naar andere delen van de Russische Federatie worden gerepatriëerd. Zij worden immers geregistreerd als Russen. Uit de praktijk blijkt dat dit wel gebeurt. Deze situatie blijft tot op vandaag ongewijzigd, al zouden er volgens de tweede bron maar heel weinig Tsjetsjenen teruggestuurd zijn het laatste jaar (bron: communicatie met Cel ID, DVZ, 16/02/2010 en 24/02/2010) Het grootste deel van deze mensen werd niet naar de Russische Federatie zelf, maar naar andere EU-landen gebracht, in het kader van de Dublin-conventie. (Bron: gesprek met CR en Cid, DVZ, 20/11/2008) In 2009 werden 23 mensen naar Rusland (Moskou) gerepatriëerd. (bron DVZ, Cid 24/02/2010)

Door een miscommunicatie met de Russische ambassade zou het voor Russische migranten die beslissen vrijwillig terug te keren maar die geen documenten meer bezitten momenteel moeilijk zijn nieuwe documenten te kunnen bekomen. De ambassade verwijst nu systematisch terug naar DVZ hiervoor terwijl ze in feite zelf stappen moet ondernemen om documenten af te leveren. DVZ zal dit zo snel mogelijk uitklaren met de ambassade want kan hier ook geen oplossing voor bieden. Daardoor is het op dit ogenblik voor deze mensen niet mogelijk vrijwillig terug te keren. Vaak gaat het echter om Tsjetsjenen die eerst in Polen gewoond hebben en die daar wel papieren hadden; in dat geval kan DVZ via de ambassade wel die papieren trachten te bekomen. (bron DVZ, Cid, 24/02/2010)

Een nieuw ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 9 april 2010 beschrijft de situatie in de Noordelijke Kaukasus tussen juli 2008 en maart 2010. Daaruit blijkt dat het aantal gerichte gewapende confrontaties tussen militanten en veiligheidstroepen toegenomen is. Bijna dagelijks worden

(vermeende) sympathisanten van en deelnemers aan het verzet gearresteerd en de identiteitscontroles rond dorpen en steden werden verscherpt. Ook familieleden van deze personen riskeren controle en ontvoering. Mensenrechtenschendingen blijven ongestraft en burgers worden heel regelmatig met corruptie geconfronteerd. Gedetineerden worden vaak gefolterd om hen tot bekentenissen te dwingen. Vrouwen zonder mannelijke familieleden of echtgenoot worden tot de laagste sociale klasse gerekend. Vele meisjes worden op jonge leeftijd uitgehuwelijkt en velen moeten daarbij polygamie aanvaarden. Huiselijk en seksueel geweld, en eerwraak komen vaak voor. Dienstplichtige Tsjetsjenen in de federale bataljons (in Tsjetsjenië) hebben af te rekenen met een harde racistische houding en religieuze onverdraagzaamheid van etnisch Russische militairen. Racistisch geweld komt veelvuldig voor in Rusland; niet alleen Tsjetsjenen maar ook Roma, Joden, en andere minderheden worden gevisieerd vb. door arbitraire documentcontroles. Voor het volledige ambtsbericht zie: <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:210113&type=org>

↑ naar
boven ↑

Interessante informatie voor terugkeer naar Rusland werd door het CRI-project gepubliceerd in de country sheet over Rusland, mei 2009, te downloaden via <http://www.cri-project.eu>

Dat de situatie nog steeds zorgwekkend blijft, wordt ook in een rapport van Thomas Hammarberg (september 2009) bevestigd. Zie: <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1543437&Site=CommDH>

Voor Tsjetsjenen is terugkeer naar zowel Tsjetsjenië als naar de rest van Rusland niet zonder gevaar of obtsakels. Uit recente bronnen blijkt dat Tsjetsjenen die zich in een ander gebied in Rusland trachten te vestigen belemmerd worden op vlak van logement, het vinden van werk en op vlak van registratie. Ook riskeren ze onder valse voorwendselen opgepakt te worden waarna ze ook geen eerlijk proces krijgen en ze mishandeling riskeren tijdens hun opsluiting. Er zijn daarnaast getuigenissen van personen die bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië zelf ook werden opgesloten en mishandeld. Personen die een tijd in het buitenland hebben verbleven zouden worden verdacht en meer gecontroleerd (bron: getuigenis Mémorial en Civic Assistance, 15/01/2010, zie: <http://www.paxchristi.be/2010/03/getuigenis-over-het-lot-van-tsjetsjenen-in-de-russische-federatie/>).

Servië

Laatste update april 2010

Terwijl de identificatie vroeger heel langzaam verliep, gaat het sinds het in gebruik nemen van het Europees readmissie-akkoord (van kracht sinds september 2007) vlotter. Wanneer een persoon geen documenten heeft wordt er een lokaal buurtonderzoek georganiseerd door de Servische politie op basis van onder andere een foto van de persoon. Ook in dit geval duurt de identificatie maar een drietal weken meer. Vooral bij Roma en minderjarigen verloopt dit soort onderzoek minder goed. (bron: DVZ, Cid, 24/02/2010)

In 2009 werden 37 mensen gerepatriëerd, 25 via Dublin teruggeleid en 1 naar een ander land teruggestuurd via een ander bilateraal akkoord (mail DVZ 25/02/2010). 37 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM; 4 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers IOM 2009). In maart 2010 werden er, naar aanleiding van de aankomst van een groot aantal migranten uit Servië en Macedonië, bussen aangeboden door DVZ in samenwerking met Fedasil voor zij die direct vrijwillig wilden terugkeren. (bron: mail 16/03/2010)

Interessante informatie voor terugkeer naar Servië werd door het CRI-project gepubliceerd in de country sheet over Servië, juni 2009, te downloaden via <http://www.cri-project.eu>

Human Rights Watch beschrijft de situatie in Servië van 2009 in haar rapport van 24 januari 2010. Hierin wordt onder meer de moeilijke situatie van Roma en de Albanese minderheid beschreven. <http://www.hrw.org/en/world-report-2010/serbia-1>

In juli 2009 verscheen een interessant rapport van de Nederlandse MinBuZa: Staatsburgerschap in Servië en Montenegro.

B. Andere voorname landen van terugkeer (gedwongen en ondersteund)

Albanië

Laatste update april 2010

↑ naar
boven ↑

Repatriëring kan vlot verlopen op basis van een Europese LP die DVZ kan uitschrijven, in het kader van een administratief bilateraal akkoord. Vorig jaar werden 129 personen gerepatriëerd naar Albanië en 3 personen via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). 4 keerden terug met ondersteuning van IOM, waarvan 1 met reïntegratiebijstand (bron: cijfers IOM 2009).

De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) gaf maart dit jaar een rapport uit over racisme en discriminatie op vlak van onderwijs, behuizing, werk en gezondheidszorg in Albanië; zie http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1267629351_alb-cbc-iv-2010-001-eng.pdf

Het US Department of state beschrijft de mensenrechtensituatie in 2009 (rapport van 11/03/2010) op <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/eur/136016.htm>

Amnesty International rapporteert over dat de bescherming tegen huiselijke geweld verbeterd is maar dat er verdere inspanningen nodig zijn. Zie: <http://www.amnesty.org/en/library/info/EUR11/001/2010/en>

Interessante informatie voor terugkeer naar Albanië werd door het CRI-project gepubliceerd in de country sheet over Albanië, mei 2009, te downloaden via <http://www.cri-project.eu>. Specifieke informatie over de steun en bescherming van voormalige prostituees is te lezen in de landenanalyse van Schweizerische Flüchtlingshilfe (http://www.ecoi.net/file_upload/response_en_126640.html).

Bloedwraak vond nog steeds geregeld plaats in Albanië. Informatie in juli 2009 opgezocht door het Refugee Documentation Centre in Ierland is te vinden op http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1251816245_q10405.pdf

De politieke instellingen worden onder de loep genomen in dit rapport van de Raad van Europa: <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,ALB,4562d8b62,4b5835f22,0.html> Ook de persvrijheid is niet gegarandeerd in Albanië. Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,ALB,4562d8b62,4b7bc2e932,0.html> Over bloedwraak, wijdverspreid in Albanië: <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=33866&Cr=albani&Cr1=>

Bulgarije

Laatste update april 2010

Personen met de Bulgaarse nationaliteit zijn gemakkelijk repatriëerbaar op basis van een Europees LP die DVZ kan verstrekken. In 2009 werden 295 Bulgaren gerepatriëerd naar Bulgarije en één werd via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). 47 keerden terug met ondersteuning van IOM, waarvan 17 met reïntegratiebijstand (bron: cijfers 2009 IOM).

Het US Department of State beschrijft de mensenrechtensituatie in 2009 in Bulgarije op: <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/eur/136024.htm> Daarin wordt onder andere gemeld dat Roma en andere minderheidsgroepen nog steeds gediscrimineerd worden. 65 tot 80% van de Roma is werkloos, wat onder meer te wijten is aan een lager niveau aan onderwijs dat aangeboden wordt en aan discriminatie.

Brazilië

Laatste update februari 2010

In 2009 zijn er 886 Brazilianen teruggekeerd met ondersteuning van IOM, 48 van hen kregen hierbij ook reïntegratiebijstand (cijfers IOM 2009). 372 personen werden gedwongen teruggestuurd, waarvan 6 met escorte. Hiermee komt Brazilië op de tweede plaats in de top tien van gedwongen terugkeer (bron: mail DVZ, 25/02/2010)

Repatriëring is in de regel gemakkelijk te organiseren door DVZ. In de voorbije jaren zijn er steeds veel gedwongen verwijderingen (evenals ondersteunde terugkeer). Veel personen blijken in het bezit te zijn van een geldig pasport, waardoor repatriëring snel kan gebeuren. (bron: DVZ, juni 2007). In het jaarverslag 2008 van DVZ (verschenen in juni 2009) lezen we dat het reserveren van vluchten door het toenemend aantal repatriëringen naar Brazilië niet altijd even vlot verliep: "Aangezien er geen rechtstreekse vluchten zijn vanuit Brussel vereist een dergelijke repatriëring immers steeds een transit in een ander Europees land. Gelet op de beperkingen met betrekking tot het aantal toegestaande transits per dag en de specifieke eisen van bepaalde luchtvaartmaatschappijen, moesten er voornamelijk tijdens de vakantieperiodes verschillende vluchten opnieuw aangevraagd worden. Dit had tot gevolg dat de opsluitingstermijn in de gesloten centra in afwachting van de repatriëring soms aanzienlijk langer was."(bron: jaarverslag 2008 DVZ, <http://www.dofi.fgov.be/nl/jaarverslag/2008nl.pdf>)

↑ naar
↑ boven

In het Human Rights Watch World Report van 2010 wordt de situatie in 2009 beschreven. Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b586cf96f.html>

Ecuador

Laatste update februari 2010

Na de ondertekening van het bilateraal akkoord met Ecuador op Belgisch niveau gebeurt de identificatie van personen afkomstig van Ecuador volgens DVZ vlot (bron: telefonisch gesprek met Cel ID, DVZ, 18/12/2009). Tot nog toe waren personen afkomstig uit Ecuador doorgaans moeilijk repatriëerbaar. In 2009 werden 14 Ecuadorianen van het grondgebied verwijderd waarvan 4 personen rechtstreeks gerepatriëerd naar Ecuador (bron mail DVZ 25/02/2010).

Interessante informatie over terugkeer naar Ecuador werd door het CRI-project gepubliceerd in de country sheet over Ecuador, mei 2009, te downloaden via <http://www.cri-project.eu>. Algemene informatie over de toestand in Ecuador is te vinden in de 'Key Documents' van het UK Home Office, te downloaden op http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html.

Kameroen

Laatste update april 2010

Personen zonder documenten worden geïnterviewd door de ambassade. Zowel voor personen met als zonder documenten kunnen LP worden verkregen, al kan dit relatief lang duren. Documenten die worden aanvaard zijn een Identiteitskaart of (vervallen) paspoort, niet een geboorteakte. België repatriëert op zowel Douala als Yaounde. Immigratie-ambtenaren van DVZ zijn ter plaatse geweest en hebben vastgesteld dat zich geen veiligheidsproblemen stellen. Bij terugkeer onder escorte worden personen tijdelijk vastgehouden ter controle van hun identiteit en nationaliteit. (bron: gesprek met Cid, DVZ, 2007; bevestigd op 22/02/2010, gesprek Cid., DVZ) In totaal werden er in 2009 22 personen verwijderd van het grondgebied; 11 daarvan werden gerepatriëerd naar Kameroen, 8 werden via de Dublin-procedure teruggeleid (bron mail DVZ 25/02/2010). 11 personen zijn ondersteund teruggekeerd met hulp van IOM (cijfers 2009 IOM).

De UK Home Office meldt dat vrijwillige terugkeer naar alle regio's in Kameroen mogelijk is (Guidance note: <http://www.bia.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/countryspecificasylumpolicyogns/>).

IOM publiceerde in mei 2009 het Irrico country sheet met informatie over terugkeer en reïntegratie in Kameroen, te downloaden via <http://irrico.belgium.iom.int/country-sheets/africa/cameroon.html>.

In een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe worden de regio's weergegeven waar er vrouwenbesnijdenis voorkomt en de sociale druk die op vrouwen rust hieromtrent. Zie: <http://www.fluechtlingshilfe.ch/herkunftslander/africa/kamerun/kamerun-female-genital-mutilation>

Een thematisch ambtsbericht (van 26/03/2010) van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over mensenhandel, de positie van teruggekeerde slachtoffers en van alleenstaand vrouwen, en over bescherming tegen huiselijk geweld: <http://www.mensenhandel.nl/cms/docs/tab-kameroen-mensenhandel-maart-2010.pdf>

Een ander ambtsbericht over Kameroen van het Nederlandse MinBuZa dateert van 21 december 2007 en handelt specifiek over de positie van de politieke beweging Southern Cameroons National Council (SCNC),

die streeft naar afscheiding van het westelijke, anglofone deel van Kameroen. De regering van Kameroen beschouwt de SCNC als illegale organisatie en typeert haar ook wel als 'terreurorganisatie'. Daaraan gelinkt, spreekt dit ambtsbericht ook over de situatie in de gevangenissen in Kameroen die over het algemeen erg slecht is. Bovendien komen in de gevangenissen vormen van marteling en ander fysiek geweld voor. Het ambtsbericht meldt dat er geen aanwijzingen zijn dat gedwongen of vrijwillig terugkerende Kameroeners, inclusief ex-asielzoekers en/of SCNC-leden, worden lastiggevallen door de Kameroense autoriteiten. Mensen lopen wel het risico op arrestatie als hun naam op een signaleringslijst van verdachten/voortvluchtigen van strafbare feiten prijkt. Volgens de landenanalyse van Schweizerische Flüchtlingshilfe worden homoseksuelen nog steeds gediscrimineerd. Informatie uit eind 2009 over de positie van homoseksuelen in Kameroen is te vinden op <http://www.fluechtlingshilfe.ch/herkunftslaender/africa/kamerun>.

↑ naar
↑ boven

Informatie over de onvoldoende beschikbaarheid van pijnbestrijdingsmiddelen is te vinden op <http://www.hrw.org/en/news/2009/08/26/submission-human-rights-committee-regarding-cameroon-s-fourth-periodic-report>

Marokko

Laatste update april 2010

De medewerking van de Marokkaanse consulaten aan de identificatie en terugname hangt sterk af van welk van de drie consulaten gecontacteerd wordt: in het consulaat van Brussel verloopt de medewerking erg slecht, in dat van Luik iets beter en in Antwerpen verloopt het goed. Zowel in Brussel als in Luik identificeren ze vooral op basis van vingerafdrukken die voor verificatie langs Rabat gaan. In het consulaat van Brussel is het een hopeloze situatie als er geen (kopies van) documenten voorhanden zijn. In het consulaat van Antwerpen nemen ze wel interviews af. Wanneer een persoon met een laissez-passer teruggestuurd wordt (en er zijn geen documenten of vingerafdrukken), ondergaat deze ter plaatse opnieuw een identiteitscontrole. Het is in het verleden gebeurd dat deze personen terug naar België werden gestuurd, maar dat zou nu zelden gebeuren. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 18/11/2008 en gesprek Cid 06/05/2010) Volgens DVZ wordt door de Marokkaanse gemeenschap druk uitgeoefend op consulaten om geen LP af te leveren. Sinds 2006 is er voor de praktische organisatie van de repatriëringen een intensieve samenwerking met Royal Air Maroc en een verbeterde samenwerking met SNBA. (Bron: Vraag N° 3-6813 van de heer Creyelman van 30 januari 2007 in de Senaat – 3 april 2007 (nr.3-89))

In 2009 werden er 248 personen teruggestuurd; 225 werden er gerepatriëerd, 4 werden via de dublinprocedure teruggeleid en 19 werden naar andere landen gestuurd in het kader van andere bilaterale akkoorden. Hiermee komt Marokko op de vierde plaats in de top tien van landen van repatriëring (mail DVZ 25/02/2010). 23 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 12 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Moldavië

Laatste update april 2010

Identificatie en terugname verlopen vlot dankzij een Europees readmissie-akkoord. Wanneer er geen documenten voorhanden zijn, wordt er een lokaal onderzoek georganiseerd. (DVZ, Cid, 25/02/2010)

In 2009 keerden er 67 personen vrijwillig terug met IOM; 2 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM). 19 personen werden teruggestuurd; daarvan waren er 16 repatriëringen, 2 werden teruggeleid in het kader van Dublin en 1 werd naar een ander land teruggestuurd op grond van een andere bilateraal akkoord (mail DVZ 25/02/2010).

In een rapport van het CPT worden onder andere de detentie-omstandigheden en de gebeurtenissen naar aanleiding van de verkiezingen in april vorig jaar omschreven. Vele protestanten werden slachtoffer van mishandeling en oneerlijke processen. Zie: <http://www.cpt.coe.int/documents/mda/2009-37-inf-eng.htm> en het antwoord van de Moldavische autoriteiten op: <http://www.cpt.coe.int/documents/mda/2010-09-inf-eng.htm>

Mongolië

Laatste update februari 2010

De identificatie verloopt relatief vlot; vooral wanneer er documenten (originelen en kopieën) voor handen zijn. Vingerafdrukken worden niet gebruikt in Mongolië ter identificatie, dus via dit middel is er geen identificatie mogelijk. Er worden geen interviews meer afgenomen op de ambassade. Er was tot nu een zekere weerstand als de persoon niet meewerkte maar na een recent overleg met DVZ zou dit opgeklaard zijn. DVZ meldt dat er vaak valse namen worden gebruikt door Mongoolse asielzoekers wat de identificatie niet gemakkelijk (bron gesprek DVZ, Cid, 25/02/2010).

↑ naar
boven ↑

In 2009 keerden 159 personen terug met ondersteuning van IOM, 3 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers IOM 2009). 13 mensen werden gedwongen teruggestuurd, waarvan 7 een repatriëring naar Mongolië en 3 overdrachten in het kader van de Dublin-procedure (mail DVZ 25/02/2010).

In het “Key Document” van de UK Home Office wordt de algemene situatie in Mongolië beschreven. Het rapport bevat een aantal links en verwijzingen voor verdere landeninformatie. (bron: <http://www.unhcr.org/refworld/publisher,UKHO,,MNG,,0.html>)

Het laatste ambtsbericht (14/01/2010) van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken beschrijft de situatie in Mongolië gedurende de periode december 2003 tot december 2009. De overheid van Mongolië respecteert in het algemeen de mensenrechten, al is er wel bezorgdheid over martelingen in politiebureaus en gevangenissen en over geheime executies. De politie maakt zich soms schuldig aan willekeurige arrestaties en detenties. Corruptie binnen onder andere de rechterlijke macht, de politiek en de politie vormt ook een groot probleem in Mongolië. Daarnaast stelt het ambtsbericht dat de situatie van vrouwen en meisjes verslechterd is in de laatste vijf jaar. Ook homoseksuelen zouden vaak het slachtoffer worden van geweld en discriminatie. Zie: <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:187199&type=org>

Nepal

Laatste update februari 2010

Het vaststellen van de nationaliteit gebeurt aan de hand van een interview op DVZ met Nepalese tolken. Verstrekken van reisdocumenten verloopt gemakkelijk: DVZ levert een EU LP af op basis van een administratief akkoord met immigratiedienst in Nepal. De vluchten gebeuren via onder andere India, Thailand en Dubai. (bron: telefonisch contact met CID, DVZ, op 21/12/06 en op 06/06/2007) Op 23 januari 2008 werd in de kamer een parlementaire vraag gesteld aan de minister van Binnenlandse Zaken om de werkwijze van DVZ te verduidelijken inzake de praktijk van uitwijzing van Bhutanezen naar Nepal. De minister antwoordde dat “DVZ slechts personen naar Nepal verwijderd na een gedetailleerde studie van het individuele dossier, waarbij alle elementen van het dossier, namelijk verklaring van de vreemdeling, documenten die worden aangeboden, de beslissingen van de verschillende asielinstanties enzovoort, in overweging worden genomen. Het is dus pas als er voldoende elementen zijn die wijzen op Nepalese origine dat de repatriëring kan plaatsvinden.” Op de vraag naar de bestaande terugname-akkoorden tussen België en Nepal, antwoordde de minister dat er een administratief akkoord bestaat tussen Nepal en België dat toelaat Nepalese onderdanen in onregelmatig verblijf met een LP naar Europees model te verwijderen. Dit akkoord bestaat al vijf jaar. De minister voegt eraan toe dat alle Nepalese onderdanen die in de laatste 5 jaar met een EU LP werden verwijderd, dus ook daadwerkelijk door Nepalese overheid werden erkend. (bron: Verslag van de openbare commissievergadering van 23/01/2008 voor de kamer, 2e zitting van de 52e zittingsperiode, CRIV 52 COM 079, pp. 53-56)

In 2009 werden 16 personen teruggestuurd; 10 personen werden gerepatriëerd naar Nepal, 6 werden via de Dublin-procedure teruggeleid (mail DVZ 25/02/2010). 32 keerden terug met ondersteuning van IOM, 11 ontvingen reïntegratiebijstand.

Volgens het “Report of the Secretary-General on the request of Nepal for United Nations assistance in support of its peace process” van 26 oktober 2009 is de veiligheidssituatie in Nepal relatief kalm. Wel zijn er volgens het verslag in de Tarai-districten criminele activiteiten van gewapende groepen, wat reden is voor ernstige bezorgdheid. (bron: <http://daccess-ods.un.org/TMP/3942483.html>)

International Crisis Group rapporteert in 'Nepal: Peace and Justice' dat het niet vervolgen van de misdaden die zijn gepleegd in de burgeroorlog (1996-2006) een bedreiging vormt voor het vredesproces. De cultuur van straffeloosheid blijft voortbestaan, wat het publiek wantrouwen en de impuls om over te gaan op geweld doet toenemen. zie: <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=6471&l=1>

Het laatste Human Rights Watch rapport van 2010 over Nepal beschrijft de situatie in het jaar 2009. Zie: <http://www.hrw.org/en/node/87397> ↑ naar boven ↑

Nigeria

Laatste update april 2010

Volgens DVZ zijn de aangehouden personen vooral potentiële slachtoffers van mensenhandel uit Benin City in het zuiden. De repatriëring kan vlot georganiseerd worden. Identificatie van deze personen gebeurt alleen op nationaliteit. Het interview ter identificatie met een ambtenaar van de Nigeriaanse ambassade vindt plaats op DVZ. Soms kunnen grote groepen (ca. 20 personen) tegelijk door de ambassade gezien worden. (bron: gesprek met CiD, DVZ, 12/09/2008). In 2009 werden 86 personen teruggestuurd; 51 werden gerepatriëerd naar Nigeria, 17 werden teruggeleid via de Dublinprocedure (mail DVZ 25/02/2010). 8 mensen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 3 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM). [Een tijdelijke weigering door de Nigeriaanse autoriteiten van gedwongen terugkeer uit Zwitserland heeft geen invloed gehad op gedwongen terugkeer uit België \(voor meer informatie over deze zaak zie "Zwitserland", hieronder\).](#) De identificatie verloopt nog steeds vlot, ook wanneer er geen documenten zijn. Recent is er nog een speciale vlucht georganiseerd in samenwerking met Nederland (bron: gesprek DVZ Cid 29/04/2010)

Landeninformatie over Nigeria, met onder andere informatie over medische behandelingen, is verzameld door het UK Home Office, te downloaden op http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html

In Nigeria zijn vrouwenbesnijdenis, gedwongen huwelijken van minderjarigen en huiselijk geweld nog altijd wijd verspreid, zo werd in het algemeen ambtsbericht van de Nederlandse MinBuZa van december 2009 gepubliceerd. In het thematisch ambtsbericht van MinBuZa rond de positie van vrouwen en minderjarigen van november 2008 lezen we dat de Nigeriaanse overheid bereid en in staat is om mee te werken aan de vrijwillige en gedwongen terugkeer van slachtoffers van mensenhandel die illegaal in Europa verblijven en terugkeren naar Nigeria. IOM Nigeria voert in samenwerking met IOM missies in het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland, Ierland, Nederland en Italië diverse programma's uit waarmee de vrijwillige terugkeer van kwetsbare illegale vreemdelingen naar Nigeria mogelijk werd gemaakt. IOM voert ook in nauwe samenwerking met National Agency for Prohibition of Traffic in Persons and Other Related Matters (NAPTIP) re-integratieprogramma's uit ten behoeve van minderjarige en meerderjarige slachtoffers van mensenhandel die vrijwillig zijn teruggekeerd naar Nigeria. Om de terugkeer van deze slachtoffers te faciliteren heeft Nigeria een Memorandum of Understanding getekend met het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Italië en Benin. Nigeria geeft aan in principe bereid te zijn ook met andere landen een dergelijke memorandum te tekenen. Ook is Nigeria bereid om op ad hoc basis mee te werken aan de terugkeer van illegale vreemdelingen die slachtoffer zijn van mensenhandel. (Bron: MinBuZa Algemeen Ambtsbericht Nigeria | december 2009, <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:184784&type=org>; MinBuZa Thematisch Ambtsbericht Nigeria – positie van vrouwen en minderjarigen | november 2008, <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:51567&type=org>)

Oekraïne

Laatste update februari 2010

De identificatie en terugname verlopen relatief vlot dankzij het readmissie-akkoord. De identificatie van aangehouden personen kan veel tijd in beslag nemen, tot 3 maand of zelfs meer. Repatriëring gebeurt via Kiev. (gesprek DVZ, Cid, 26/02/2010)

In 2009 zijn er 279 Oekraïners teruggekeerd met ondersteuning van IOM, 1 daarvan ontving ook reïntegratiebijstand.

Het UK Home Office heeft informatie en links verzameld over de situatie in Oekraïne, inclusief medische informatie en informatie over het bekomen van papieren. Dit is te downloaden via http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html

Polen

Laatste update februari 2010

Repatriëring is in de regel gemakkelijk te organiseren door DVZ. In 2009 werden 93 personen gerepatriëerd naar Polen (mail DVZ 25/02/2010). 1 persoon keerde vrijwillig terug met ondersteuning van IOM (cijfers 2009 IOM). Hiernaast gebeuren naar Polen ook veel grensleidingen van personen uit de Russische Federatie, vaak Tsjetsjenen, in het kader van Dublin II. (Bron: gesprek met CR, DVZ, 28/08/2008, bevestigd door DVZ, Cid, 24/02/2010).

↑ naar
↑ boven

Volgens het Human Rights Watch world report van januari 2010 ,dat rapporteert over 2009, is er in Polen nog steeds een zware discriminatie van homoseksuelen. Reproductieve rechten zijn ook heel beperkt; zo is er vb. heel strenge wetgeving omtrent abortus. Zie: <http://www.hrw.org/en/video/2010/01/20/world-report-2010> Ook Roma ondervinden discriminatie; zie: <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,POL,4562d8b62,4addc8522,0.html>

Roemenië

Laatste update februari 2010

In 2009 werden er 675 mensen gerepatriëerd naar Roemenië, 10 daarvan met escorte. Hiermee komt Roemenië op één te staan in de top tien landen van gedwongen terugkeer (bron: mail DVZ 25/02/2010). Er zijn 16 personen teruggekeerd met ondersteuning van IOM (bron: cijfers 2009 IOM). Repatriëring is in de regel gemakkelijk te organiseren door DVZ met EU LP (in bilateraal akkoord). Staat al een tijd op één in de top van de verwijderingen.

Roemenië werd in januari 2010 veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wegens de leefomstandigheden die een asielzoeker moest ondergaan in een detentiecentrum. Zie: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=1&portal=hbkm&action=html&highlight=CASE%20%7C%20OF%20%7C%20AL-AGHA%20%7C%20v.%20%7C%20ROMANIA%20%7C%2040933/02&sessionid=47550904&skin=hudoc-en>

Slovakije

Laatste update april 2010

Weinig personen afkomstig uit Slovakije worden in detentie geplaatst. De identificatie en terugname van personen uit Slovakije zonder papieren gebeurt vlot en via de ambassade. (bron: gesprek CID, DVZ, 20/11/2008, bevestigd gesprek DVZ, Cid, 26/02/2010)

In 2009 werden 7 personen gerepatriëerd naar Slovakije (mail DVZ 25/02/2010). Er keerden 147 personen vrijwillig terug met IOM, 25 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Het CPT heeft op 11 februari 2010 een rapport uitgebracht over de omstandigheden in detentiecentra (met ook het antwoord van de Slowaakse autoriteiten). De situatie is verbeterd maar er werden wel nog gevallen van racisme en psychologische mishandeling opgetekend. Daarnaast voldoen de omstandigheden en activiteiten niet altijd aan de normen. Zie: <http://www.cpt.coe.int/documents/svk/2010-02-11-eng.htm>

Turkije

Laatste update april 2010

Aangehouden personen zijn gemakkelijk te repatriëren, zelfs met vervallen ID-kaart of paspoort. Regelmatig vinden er beveiligde vluchten plaats. (Bron: gesprek met CR, DVZ, 28/08/2008, bevestigd in gesprek DVZ, Cid, 25/02/2010) In 2009 werden er 74 mensen gerepatriëerd naar Turkije, 9 werden via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ, 25/02/2010)

Amnesty International samen met een aantal andere organisaties hebben op 1 april 2010 een oproep gelanceerd om een aanhanger van de DHKP-C die in Italië asiel heeft aangevraagd niet terug te sturen naar Turkije. Er wordt in de oproep vermeld dat gevallen van foltering en mishandeling de laatste twee jaren gestegen zijn in detentiecentra in Turkije en dat degene die verdacht worden van terrorisme het meest gevaar lopen. Zie: <http://www.statewatch.org/news/2010/apr/italy-turkey-ai-statement-avni%20er.pdf>

In oktober 2009 heeft de Europese Raad het begin van een versterkte dialoog met Turkije rond illegale migratie verwelkomd. De EU en Turkije zijn overeengekomen om hun samenwerking inzake strijd tegen illegale migratie te versterken. Onder andere werden de onderhandelingen rond een terugnameakkoord herbegonnen. (Bron: Pers Bericht Zweedse Voorzitterschap van de EU, The EU and Turkey reinforce their cooperation on curbing irregular immigration, http://www.se2009.eu/en/meetings_news/2009/11/5/the_eu_and_turkey_reinforce_their_cooperation_on_curbing_irregular_immigration , laatst bezocht op 18/12/2009)

↑ naar
↑ boven

In het meest recente ambtsbericht van het MinBuZa van Nederland (augustus 2009) is vermeld dat er geen aanwijzingen zijn voor een verhoogde aandacht voor terugkerende afgewezen Turkse asielzoekers in algemene zin, of op grond van het enkele feit dat zij in West-Europa asiel hebben aangevraagd. Dit kan anders zijn wanneer er specifieke verdenkingen van betrokkenheid bij (vermeende) terroristische activiteiten bestaan tegen een bepaald individu.

Informatie uit oktober 2009 over de situatie in Turkije is terug te vinden in de Key Documents, samengesteld door het UK Home Office en te downloaden via http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html

C. Andere landen

Algerije

Laatste update februari 2010

In 2009 werden er 17 personen teruggestuurd naar Algerije, 18 personen werden via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). 34 Algerijnen keerden terug met ondersteuning van IOM, waarvan 5 reïntegratiebijstand ontvingen (cijfers 2009 IOM).

De organisatie van repatriëringen van Algerijnen verloopt moeilijk, waardoor het vaak voorkomt dat Algerijnen na een periode van detentie en poging tot repatriëring terug in vrijheid worden gesteld. Enerzijds verloopt het verstrekken van laissez-passer niet heel vlot: de Algerijnse ambassade verricht zelf geen interviews, het onderzoek gebeurt op basis van overgemaakte informatie in Algerije, wat tijd vergt, en de verstrekte doorlaatbewijzen zijn van beperkte duur en niet verlengbaar. Wanneer een eerste repatriëringspoging mislukt, dient een tweede laissez-passer aangevraagd te worden, dat doorgaans wel verstrekt wordt. Een tweede probleem situeert zich bij de Algerijnse luchtvaartmaatschappij, die politie-escortes ter begeleiding van een te repatriëren persoon weigert. Een tweede repatriëringspoging met escorte ondernemen is dus onmogelijk voor de DVZ. Dit wordt bevestigd in het Jaarverslag 2008 van DVZ, verschenen in juni 2009 (<http://www.dofi.fgov.be/nl/jaarverslag/2008nl.pdf>). Het Jaarverslag meldt ook dat het Europees mandaat voor de onderhandelingen met Algerije geen resultaat opleverde in 2008. Dit mandaat verhindert dat er op bilateraal vlak (België / Algerije) onderhandeld wordt over een bilateraal readmissie akkoord, zoals dit in vele EU-landen reeds afgesloten werd. Vermoedelijk om tijd te winnen of verwarring te scheppen gebeurt het regelmatig dat iemand met de Algerijnse nationaliteit zich als Marokkaans onderdaan voordoet tgo de DVZ en vice versa. (bron: gesprek met Cid, DVZ, 18/11/2008)

Informatie over de behandeling van personen die de militaire dienst trachten te ontvluchten kan gevonden worden in een document van het Ierse Refugee Documentation Center op <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,,DZA,456d621e2,4b1f6829f,0.html>

De situatie van 2009 wordt in het nieuwe Human Rights Watch World Report overlopen; daarin worden onder andere het gebrek aan persvrijheid en de misbruiken door de politie beschreven. Zie <http://www.hrw.org/en/news/2010/01/26/world-report-2010-backsliding-human-rights>

Bhutan

Laatste update april 2010

Personen uit Bhutan zijn de facto niet verwijderbaar naar Bhutan gezien zowel de identificatie en organisatie van de repatriëring problematisch is. Er is geen Bhutanese vertegenwoordiging in België, en de ambassade

in Zwitserland werkt niet mee aan de repatriëringen door de Belgische DVZ. Daarenboven kan men op Bhutan zelf geen vluchten organiseren en laat buurland India personen afkomstig uit Bhutan zonder paspoort niet transiteren. Dientengevolge vonden er de voorbije jaren geen verwijderingen plaats naar Bhutan.

DVZ merkt hier echter bij op dat zij “geen (of quasi geen) ‘echte’ Bhutanezen tegenkomen in de gesloten centra”. Volgens de Cel Identificatie van DVZ beweren veel mensen, voornamelijk Nepalezen, valselyk dat zij van Bhutan afkomstig zijn. Wanneer het vermoeden dat iemand Nepalees is bevestigd wordt door de beslissing van het CGVS (indien er een asielaanvraag was), en door een interview met een DVZ ambtenaar en een tolk, dan kan DVZ een Europees LP uitschrijven, zonder tussenkomst van de Nepalese ambassade en deze persoon aldus naar Nepal repatriëren. Wanneer DVZ twijfels heeft, vraagt DVZ advies aan de Nepalese ambassade die een interview verricht om te bepalen of de persoon door Nepal kan worden teruggenomen.

↑ naar
boven ↑

Deze situatie werd bevestigd maar er is recent een vertegenwoordiging van Buthan geopend in België. Dit zou mogelijks de situatie kunnen veranderen en moet verder opgevolgd worden (gesprek DVZ, 11/02/2010 en 06/05/2010)

Andere bronnen (oa. de krant “De Standaard” op 13/7/2008) hebben in het verleden gemeld dat sommige mensen die als “Nepalees” worden geïdentificeerd, eigenlijk ethnisch Nepalese minderheden uit Bhutan zijn, zoals bijvoorbeeld de Lhotsampa, die in Bhutan vaak in vluchtelingenkampen verbleven. De vraag blijft of het terecht is om deze mensen naar Nepal uit te wijzen. DVZ antwoordt dat deze Lhotsampa in feite door het CGVS erkend worden wanneer zij asiel aanvragen en als dusdanig geïdentificeerd worden. DVZ meldt er echter bij dat zij in hun praktijk de ervaring hebben dat zelden tot nooit mensen geïdentificeerd werden als behorende tot deze Nepalese minderheid uit Bhutan. Opnieuw zijn het volgens DVZ veelal mensen die valse beweringen maken maar eigenlijk Nepalees zijn. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 16/11/2008)

China

Laatste update april 2010

De organisatie van repatriëringen verloopt langzaam. Als er documenten zijn, gebeurt een verificatie in Peking (+/- 3 maanden), als er geen documenten zijn, wordt eerst een interview afgenomen (soms tot driemaal toe) op de ambassade, gevolgd door verificatie in Peking (+/- 6 maanden). Dit werd op 8 februari dit jaar bevestigd tijdens een gesprek met DVZ, in die zin dat er in feite enkel medewerking is wanneer er documenten zijn. Wanneer dat niet het geval is, wordt er geen toestemming gegeven of eenvoudigweg niet geantwoord. (bron: gesprek DVZ, Cid, 08/02/2010) Voorbereidingen voor onderhandelingen op EU-niveau zijn aangaande om te komen tot een migratieakkoord waar meerdere luiken inzake migratie worden besproken. Het thema identificatie en terugkeer zou volgens het jaarverslag van DVZ één van de voor België belangrijkste thema's. Zolang deze onderhandelingen gaande zijn kan België op bilateraal vlak geen apart migratie-akkoord met China afsluiten (Bron: jaarverslag 2008 DVZ, <http://www.dofi.fgov.be/nl/jaarverslag/2008nl.pdf>).

China neemt enkel Tibetanen terug wanneer die rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen en dit kunnen bewijzen aan de hand van reisdocumenten. In dit geval levert de ambassade LP af bij vrijwillige terugkeer of medewerking aan gedwongen terugkeer (nooit wanneer iemand zich verzet tegen gedwongen terugkeer). Deze laatsten zijn dus de facto onverwijderbaar, en worden vrijgelaten met BGV, in de hoop dat ze alsnog beslissen om zelfstandig terug te keren. Tibetanen die niet rechtstreeks uit China naar België zijn gekomen, maar bijvoorbeeld een tijd in Indië of Nepal woonden, worden doorgaans door China niet teruggenomen en krijgen geen identiteitsdocumenten. Als ze niet officieel geregistreerd waren in Indië of Nepal, nemen deze landen ook niet terug, waardoor zij meestal de facto onverwijderbaar zijn. In dat geval raadt DVZ de procedure staatloosheid aan. (Bron: DVZ, mei 2007). In juli 2008 deelt DVZ ons in een gesprek mee dat de Chinese ambassade zijn terugname-praktijk van Tibetanen lijkt te versoepelen. Indien de betrokkene medewerking verleent aan zijn (gedwongen) terugkeer, zou een interview op de ambassade mogelijk zijn, waarna een onderzoek zou worden ingesteld naar de identiteit, oude woonplaats en familie van betrokkene, waarna een LP zou worden afgeleverd. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 2/7/2008) Uit het gesprek in februari 2010 blijkt echter dat er de facto al een hele tijd geen Tibetanen meer gerepatriëerd werden omdat China helemaal niet meewerkt.

In 2009 werden 58 personen uitgewezen; daarvan werden 32 gerepatrieerd naar China, 3 werden via de Dublin-procedure teruggestuurd en 23 werden via bilaterale overnameakkoorden teruggestuurd (vaak gaat het om personen met een verblijfskaart uit een ander Europees land). (bron: mail DVZ 25/02/2010) Er keerden 19 personen vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 7 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Vertrekken van China zonder een uitgangstoelating is strafbaar en men kan er tot één jaar gevangenisstraf voor krijgen. De Chinese strafwet voorziet de inhoud van de straf voor terugkeerders die illegaal zijn geëmigreerd. Meer informatie rond de behandeling van terugkeerders in China kan gevonden worden in het rapport Country of Origin Information - China van de UK Home Office Border Agency, zie: <http://www.unhcr.org/refworld/publisher,UKHO,,,4ac5cb792,0.html>

naar
boven ↑

Human Rights Watch vestigt de aandacht opnieuw op de Tibetanen die naar aanleiding van de protesten in maart 2008 gearresteerd werden en roept de overheid op degene vrij te laten die nog steeds vast zitten zonder inbeschuldigingstelling. HRW maant de overheid daarbij op tot respect voor de vrije meningsuiting en voor het recht van vereniging. Zie: <http://www.hrw.org/en/news/2010/03/12/china-accountability-overdue-tibet-protests> (12/03/2010)

Amnesty International heeft de levenslange gevangenisstraf van een 18-jarige Oeigoor aan de kaak gesteld; er was sprake van een oneerlijk proces en zijn bekentenis zou door marteling afgedwongen zijn. Hij werd ervan verdacht geparticipeerd te hebben in demonstraties. zie: <http://www.amnesty.org/en/library/info/ASA17/017/2010/en>

Ook klaagt AI de gedwongen sterilisatie aan van 9559 mensen, die de Chinese autoriteiten gepland hebben. Om druk uit te oefenen zouden de autoriteiten 1377 familieleden van degene die gesteriliseerd moeten worden vastgezet. Zie <http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/thousands-risk-forced-sterilization-china-2010-04-22> "Thousands at risk of forced sterilization" (22/04/2010)

De persvrijheid blijft zwaar beperkt in China; zie <http://en.rsfs.org/china-china-press-censorship-school-attacks-04-05-2010,37372.html>

De VS Department of State heeft in oktober 2009 een rapport gepubliceerd rond de stand van zaken over vrijheid van godsdienst in China. Zie: <http://www.state.gov/g/drl/rls/irf/2009/127268.htm>

In het Human Rights Watch World Report wordt het jaar 2009 overlopen; zie <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:60003&type=pdf>

Cuba

Laatste update februari 2010

Cubaanse onderdanen die illegaal in België verblijven werden zelden tot nooit gerepatrieerd door DVZ. Oorzaak hiervan is de specifieke Cubaanse wetgeving met betrekking tot het verliezen van het recht op terugkeer na een lang verblijf in het buitenland. Iedere Cubaan die het land verlaat dient voorafgaandelijk toestemming te verkrijgen met een "visa de sortie". Wie met dit visum binnen het jaar wil terugkeren naar Cuba, krijgt hier doorgaans wel de toestemming voor van de Cubaanse autoriteiten. Wie echter langer dan één jaar in het buitenland verbleef, zonder de duidelijke toestemming hiertoe van de Cubaanse autoriteiten (door een verlenging van het "visa de sortie"), verloor tot voor kort zijn recht om terug te keren naar Cuba. Enkel wanneer deze personen vanuit een legale verblijfsituatie in een ander land een reisvisum aan de Cubaanse autoriteiten vroegen, konden zij nog terugkeren naar Cuba. Cubanen die zonder voorafgaande toestemming weggegaan waren uit Cuba, verloren ook direct hun recht op terugkeer naar Cuba. Deze situatie werd nog bevestigd op 03/12/2009 (mail Cid, DVZ) Sinds eind januari 2010 zou Cuba echter opnieuw toelaten dat migranten terugkeren. Hiervoor is dan vereist dat ze een nieuw paspoort aankopen; de aanvraag daartoe gaat via de ambassade in Parijs. Dit is een omslachtige en dure procedure. Het valt nog af te wachten hoe dit verder evolueert en wat de ervaringen hiermee zullen zijn. (bron: gesprek DVZ, 09/02/2010).

Bij pogingen door DVZ om mensen te repatriëren, stelt DVZ vast dat personen die niet meewerken aan repatriëring nooit documenten krijgen van de ambassade. Personen in detentie die wel meewerken, kunnen in sommige gevallen documenten bekomen, maar dit blijft moeilijk en is afhankelijk van geval tot geval, en duurt zonder uitzondering lang (3 maand of meer) (bron: gesprek met Cid, DVZ, 14/05/2007).

Eritrea

Laatste update april 2010

DVZ meldde in mei 2009 dat in de eerste vijf maanden van 2009 subsidiaire bescherming werd toegekend aan twee Eritreërs, vooral onder artikel 15(b) en meer bepaald ten gevolge van de risico's bij een eventuele terugkeer, opgelopen door een persoon die het land reeds lange tijd geleden verliet. (BCHV, contact vergadering, mei 2009). Deze positie is gebaseerd op verschillende internationale rapporten, namelijk dat van het UNHCR (UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Eritrea, April 2009, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/49de06122.pdf>)

naar
boven ↑

De Eritrese ambassade in België werkt niet mee aan de gedwongen repatriëring van onderdanen. De Cid van de DVZ vraagt regelmatig om overleg hieromtrent teneinde de samenwerking op gang te brengen, voorlopig zonder concrete resultaten. Gevolg is dat de DVZ, zolang de toestand zo blijft, geen Eritreërs die zouden moeten gerepatriëerd worden naar Eritrea in detentie houdt en hen met een BGV terug vrijlaat. Voorlopig zijn er de facto geen repatriëringen naar Eritrea. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 18/11/2008) In 2009 werden wel 4 personen teruggeleid via de Dublin-procedure (bron: mail DVZ 25/02/2010).

Bronnenonderzoek van de Schweizerische Flüchtlingshilfe wijst uit dat Eritrese ambassades, zoals die in Soedan, paspoorten verstrekken aan Eritreërs die uit het leger zijn gedeserteerd. Het feit dat iemand een paspoort krijgt van de ambassade betekent echter niet dat de betreffende persoon bij terugkeer niet te vrezen heeft voor de Eritrese autoriteiten. Voorwaarde voor het verkrijgen van een paspoort is het betalen van 2 procent belasting en het invullen van uitgebreide formulieren over zichzelf. (Bron: Update 2010 nr. 17, jaargang 16, 29 april 2010, 11/12)

Het Country of Origin Report van de UK Home Office uit oktober 2009 vertelt meer over de situatie in Eritrea; te downloaden op http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1256220673_eritrea-161009.pdf.

De situatie van teruggekeerde afgewezen asielzoekers wordt beschreven in een document van het Ierse Refugees Documentation Center. Zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,COI,,,ERI,456d621e2,4b6166e72,0.html> Ook de situatie van deserteurs uit het leger wordt door hen uiteengezet: <http://www.unhcr.org/refworld/country,COI,,,ERI,456d621e2,4b61663c2,0.html>

In het World Report van 2010 beschrijft Human Rights Watch de situatie in 2009: <http://www.unhcr.org/refworld/country,COI,,,ERI,456d621e2,4b586cf4c,0.html>

UNHCR raadt af personen terug te sturen naar Eritrea omdat het waarschijnlijk is dat ze het slachtoffer zullen worden van illegale detentie en foltering. (bron: HRW, "Lybia don't send Eritreans back to risk of torture", 15/01/2010, <http://www.hrw.org/en/news/2010/01/15/libya-don-t-send-eritreans-back-risk-torture>)

Dit rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe behandelt de recente politieke en veiligheidssituatie en bevat daarnaast een lijst van groepen die een bijzonder risico lopen in Eritrea. Naast oppositieleden, journalisten, leden van niet-geregistreerde religieuze groepen en dienstplichtontduikers noemt het rapport ook teruggestuurde vluchtelingen/asielzoekers. Het Eritrese regime ziet het ontvluchten van het land en het aanvragen van asiel als teken van een staatsvijandige houding. Deze personen lopen het risico bij aankomst in de gevangenis te worden gezet, waar zij aan mishandeling en foltering kunnen blootstaan. (Bron: Update 2010 nr. 8, 24/02/2010) Zie: <http://www.fluechtlingshilfe.ch/herkunftslander/africa/eritrea>

Georgië

Laatste update april 2010

De identificatie door het Georgische consulaat verloopt heel vlot; op basis van de inlichtingen over de betrokkene wordt een onderzoek gevoerd en soms een interview afgenomen. Zowel met als zonder beschikbaarheid van documenten verloopt de samenwerking vlot. (bron: DVZ Cid 06/05/2010)

In 2009 werden 22 personen gerepatriëerd en 21 via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). 60 keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, waarvan 18 met reïntegratiebijstand (cijfers IOM 2009).

Rapporten over de mensenrechtensituatie in Georgië kan u vinden op: (Human Rights Watch World Report 2010) <http://www.hrw.org/en/node/87536> en (US State Department of State, 11/03/2010) <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2009/eur/136032.htm>

Na de oorlog tussen de Russische Federatie en Georgië over Zuid-Ossetië is het, ook in de de facto autonome regio's Abchazië en Zuid-Ossetië weer relatief rustig. De druk van oppositionele krachten op de zittende president Saakashvili lijkt op te lopen. Er waren in de verslagperiode dan ook berichten van intimidatie van en bedreigingen tegen oppositieleiders door de autoriteiten. Volgens NGO's kunnen wetshandhavers vrijwel zonder risico op bestraffing foltering of mishandeling praktiseren. Slachtoffers durven vaak geen mishandeling te melden vanwege angst voor represailles door de politie tegen hen of hun familie. Dit staat in het nieuwe ambtsbericht van MinBuZa van Nederland van 15 december 2009.

↑ naar
boven ↑

Interessante informatie over terugkeer naar Georgië werd door IOM in het IRRICO rapport van april 2009, te downloaden via <http://irrico.belgium.iom.int/country-info/georgia.html>

India

Laatste update februari 2010

In 2009 werden 53 personen teruggestuurd; daarvan werden 38 personen gerepatrieerd naar India, 6 teruggeleid via de Dublinprocedure en 9 via andere bilaterale overnames teruggestuurd (Bron: mail DVZ 25/02/2010). 29 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 4 ontvingen reïntegratiebijstand.

Personen zonder identiteitsbewijzen die worden vastgehouden worden geïdentificeerd door de ambassade op identiteit. De ambassade werkt goed mee aan het afleveren van documenten. Interviews vinden plaats op de ambassade zelf. Door sporadisch grote aantallen aanhoudingen, vooral van illegalen die zwart werk verrichten, kan de vasthouding soms lang duren vooraleer documenten kunnen worden afgeleverd. Personen die voor de opsluiting al zelf een paspoort hadden aangevraagd, ontvangen snel een LP. Als antwoord op een parlementaire vraag op 04/06/2008 stelde Minister Turtelboom dat Indiërs moeilijk repatrieerbaar zijn. Volgens DVZ klopt deze informatie niet. (bron: gesprek met Cid, DVZ, 12/09/2008) Wat Tibetanen betreft blijft gedwongen terugkeer naar India heel moeilijk. Wanneer iemand niet aan zijn repatriëring meewerkt is India doorgaans niet bereid om personen terug te nemen. Daarenboven neemt India enkel Tibetanen terug indien zij over een voorafgaande registratie beschikken in India (tijdens een vorig verblijf daar). Gezien in de meeste gevallen Tibetanen illegaal in India verbleven, is terugname in de praktijk slechts zelden mogelijk. DVZ vermeldt wel de kleine kans dat, indien de familie van de betrokkene nog steeds in India blijft, en geregistreerd is, dat India in dat geval bereid zou kunnen zijn om de betrokkene terug te nemen. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 2/7/2008)

Informatie over onder andere entry procedures en citizenship, alsook algemene informatie over mensenrechten is te vinden in het Landenrapport van het UK Home Office, te downloaden op http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html

Rwanda

Laatste update februari 2010

In 2009 werden twee personen teruggeleid via de Dublin-procedure, daarnaast vonden er geen uitwijzingen plaats vanuit België (bron: mail DVZ 25/02/2010). 6 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 3 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

De Rwandese ambassade identificeert ook personen zonder documenten, eventueel na onderzoek in Rwanda. LP worden vlot afgeleverd. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 2007)

In het rapport van het UK Home Office van maart 2009 wordt de algemene situatie in Rwanda beschreven, en kunnen ook een aantal links en verwijzingen naar landeninformatie over Rwanda gevonden worden. (bron: <http://www.ukba.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/countryspecificasylumpolicyogns/>)

Sierra Leone

Laatste update februari 2010

In 2009 werden 3 mensen teruggestuurd; 2 daarvan werden gerepatrieerd naar Sierra Leone, 1 werd via de Dublin-procedure teruggeleid (bron: mail DV 25/02/2010). 3 personen keerden vrijwillig terug met ondersteuning van IOM, 1 ontving reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

↑ naar
↑ boven

Personen worden geïnterviewd ter identificatie op de ambassade, waarbij volgens DVZ vaak de Nigeriaanse nationaliteit wordt vastgesteld. De ambassade in Brussel is zowel bevoegd voor het afleveren van LP aan personen die willen terugkeren vanuit België als vanuit Nederland. DVZ heeft weinig aanhoudingen van personen afkomstig uit Sierra Leone, maar meldt ons dat de ambassade vlot meewerkt aan de identificatie en de aflevering van reisdocumenten. (gesprek met Cid, DVZ, 12/9/2008)

The UK Border Agency geeft meer gedetailleerde info over Sierra Leone; zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,SLE,456d621e2,4b5588eb2,0.html> Het World Report van 2010 van Human Rights Watch beschrijft de situatie in 2009 in het land; zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,SLE,456d621e2,4b586ce26c,0.html>

De "Operational Guidance Note" van het Britse VK Home Office van juni 2009 behandelt de beschermingsnoden van bepaalde categorieën van asielzoekers, en is te downloaden via <http://www.ukba.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/countryspecificasylumpolicyogns/>

Het meest recente ambtsbericht van de Nederlandse MinBuZa van januari 2009 stelde toen dat de situatie stabiel is. De lokale verkiezingen van juli 2008 zijn rustig verlopen. Wel zijn er berichten van excessief geweld van politie en veiligheidsdiensten. (Seksueel) geweld tegen vrouwen komt zeer veel voor, op meldingen hiervan wordt nauwelijks gereageerd. Meisjes worden op steeds jongere leeftijd besneden en kunnen zich hier nauwelijks aan onttrekken. Ook wordt er in het ambtsbericht uitgebreid aandacht besteed aan geheime (mannen en vrouwen) genootschappen.

Sri Lanka

Laatste update april 2010

In 2009 werden drie personen teruggestuurd; waarvan 1 rechtstreeks naar Sri Lanka werd gerepatrieerd en 2 via de Dublinprocedure werden teruggeleid (bron: mail DVZ 25/02/2010). Er keerde 1 persoon vrijwillig terug met ondersteuning van IOM (cijfers 2009 IOM)

Human Rights Watch en Amnesty International roepen de autoriteiten op een einde te maken aan de bedreigingen tegenover journalisten en activisten. Sinds de verkiezingen van januari 2010 worden journalisten en NGO-medewerkers geïnterviewd. zie: <http://www.hrw.org/en/news/2010/03/10/sri-lanka-end-witch-hunt-against-media-and-ngos>

Een nieuw overzicht van de mensenrechten- en veiligheidssituatie tot maart 2010 werd uitgegeven door het Country of Origin Research and Information Centre, in opdracht van het UNHCR. De verslagperiode loopt tot maart 2010. Er wordt onder andere ingegaan op de situatie van etnische groepen, religieuze minderheden, vrouwen, kinderen, homoseksuelen en mensenrechtenactivisten. Ook wordt er aandacht besteed aan de rol van militaire en veiligheidsgroepen en andere gewapende organisaties. Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4bd1aa632.pdf>

Meer recente informatie over de politieke situatie in Sri Lanka kan u vinden op <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,LKA,4562d8cf2,4b7a55f81e,0.html>

Het Immigration and Refugee Board of Canada zet uiteen wat de veiligheidsprocedures zijn op het Bandaranaike International Airport (BIA), Sri Lanka's enige internationale vliegveld, 35 km van Colombo. Vluchtelingen worden na gedwongen terugkeer gecontroleerd op hun nationaliteit en of zij een strafblad hebben. Daarnaast worden vingerafdrukken genomen. Het kan zijn dat mensen worden doorverwezen naar veiligheidsdiensten zoals de State Intelligence Service (SIS) en/of de Terrorist Investigation Department (TID). Mensen met een strafblad of banden met de LTTE worden verhoord en eventueel gearresteerd. Met name Tamils uit het Noorden en Oosten worden streng gecontroleerd. Verder worden een aantal risicofactoren genoemd die kunnen leiden tot problemen met de autoriteiten en gevangenschap. (Bron: UPdate 2010 nr. 8, 24/02/2010)

Ook het UK Home Office gaat hierop in; zie: Country of Origin Information Bulletin Sri Lanka, 13 oktober 2009, www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs09/bulletin-sri-lanka-131009.doc

Het meest recente ambtsbericht van het Nederlandse MinBuZa (augustus 2009) meldt dat, hoewel het offensief van het leger tegen de LTTE in het Noorden van Sri Lanka afgelopen is en de veiligheidssituatie over het algemeen verbeterd is, de mensenrechtenschendingen nog steeds voortduren. Het regeringsleger zoekt nog voort naar voormalige strijders en beperkt daarmee vaak de bewegingsvrijheid van de plaatselijke bevolking, meestal Tamils. In mei 2009 is de regering begonnen met de terugkeer van ontheemden naar hun woonplaatsen in het Noorden. Wat repatrianten betreft, volgens het ambtsbericht willen veel van hen na terugkeer in Colombo wonen, omdat zij niet terug kunnen naar hun woonplaatsen in het Noorden of Oosten. Dat kan problemen veroorzaken omdat zij hun verblijf in Colombo moeten rechtvaardigen middels registratie bij de politie. Hiervoor moeten ze echter een identiteitsbewijs overleggen, waarover ze vaak niet beschikken. Na aankomst op het vliegveld worden de meeste repatrianten gecontroleerd door de Sri Lankaanse immigratiemedewerkers. Voor zover bekend wordt bij de inreiscontrole geen onderscheid gemaakt naar afkomst. Na het uitstappen worden alle passagiers gecontroleerd. Er worden volgens een bron wel vragen gesteld bij terugkeer in verband met LTTE betrokkenheid. Indien er twijfel bestaat over de identiteit van de betrokken persoon, dan wordt deze door de Immigratiedienst doorverwezen naar de Criminal Investigation Department (CID). Bij de CID ondergaan de repatrianten een identiteitsonderzoek waarbij de personalia van betrokkene worden onderzocht en wordt nagegaan of de desbetreffende repatriant wellicht in het verleden betrokken is geweest bij criminele activiteiten. Er zijn geen aanwijzingen dat terugkerende Sri Lankanen als zodanig negatief in de belangstelling staan van de Sri Lankaanse autoriteiten. (bron: MinBuZa, Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka | augustus 2009) [In het algemeen komt er heel veel corruptie voor in Sri Lanka; zowel bij het verkrijgen van documenten, als bij het passeren van de checkpoints, als bij de uitreis van het vliegveld. Daarnaast blijkt uit verschillende bronnen dat er slechts beperkte centrale lijsten zijn voor mensen die bij controles moeten worden aangehouden: alleen voor de top van de LTTE. Dat iemand niet op deze lijst staat, betekent echter niet dat deze persoon geen gevaar loopt.](#) (bron: Update 2010, nr. 14, jaargang 16, 7 april 2010, 9/10 en 10/10)

↑ naar
boven ↑

De UNHCR heeft in april 2009 Eligibility Guidelines gepubliceerd over Sri Lanka. De mensenrechtensituatie in Sri Lanka wordt ondanks de militaire overwinning op de LTTE als zorgelijk beschouwd. Het standpunt van de UNHCR ten aanzien van de terugkeer van afgewezen asielzoekers luidt in grote lijnen als volgt: Tamils afkomstig uit het Noorden van Sri Lanka komen in aanmerking voor internationale bescherming en dienen te worden aangemerkt als vluchteling; voor Tamils afkomstig uit het Noorden en Oosten van Sri Lanka is geen binnenlands vluchterternatief voorhanden. Deze groep loopt in heel Sri Lanka het risico op mensenrechtenschendingen door de LTTE, de regering of andere Tamil groeperingen die pro regering zijn, vanwege (vermeende) LTTE betrokkenheid. Tenslotte voor moslims en Singalezen die het algemene geweld in het Noorden ontvluchten is normaliter een binnenlands vestigingsalternatief voorhanden (bron: UNCHR, Eligibility Guidelines for Assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka, April 2009, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/49de0b6b2.pdf>, laatst bezocht op 18/12/2009).

Somalië

Laatste update april 2010

Door afwezigheid van vertegenwoordiging van een Somalische regering, kan de DVZ in de praktijk geen terugnames van Somalische onderdanen regelen met Somalië zelf. Somalische onderdanen zijn de facto onverwijderbaar naar Somalië ([bevestigd op 10/05, DVZ Cid](#)), [ze worden ook niet opgepakt](#). In het kader van INADs (personen die bij het inreizen niet tot het grondgebied worden toegelaten en in het INAD-centrum geplaatst) of terugleiding ikv de Dublin-verordening, kunnen zij wel worden verwijderd. (bron: gesprek met Cid, DVZ, november 2008) In 2009 werden er 10 personen teruggeleid via de Dublin-procedure, 1 persoon werd via een ander bilateraal akkoord teruggestuurd naar een ander land (bron: mail DVZ 25/02/2010) [Dit jaar werden er reeds 2 personen teruggeleid in het kader van Dublin.](#) (DVZ, Cid, 10/05/2010)

Het laatste ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 24 maart 2010 meldt dat de veiligheidssituatie in heel Somalië, met inbegrip van Somaliland en Puntland, slecht is. Het ambtsbericht handelt over de periode van 16 september 2009 tot en met 22 maart 2010. De hevigste gevechten vonden plaats in Mogadishu, maar ook elders in Zuid- en Centraal-Somalië was sprake van gewelddadigheden.

digheden. Bij gevechten tussen de voornaamste groeperingen, maar ook bij clangevechten, zijn heel wat burgerslachtoffers gevallen. Ook in Puntland en Somaliland vonden clangevechten plaats. Dit geweld vindt plaats in een klimaat van straffeloosheid. Rekrutering door Al-Shabaab (actief in Zuid- en Centraal- Somalië) gebeurt soms onder dwang en eens men lid is, is het moeilijk om de groepering te verlaten. Deserteurs en hun familieleden lopen het risico gestraft te worden. Mensen vinden bescherming in hun clan als ze die hebben, al is de clanbescherming ook verminderd door de omstandigheden. Niet-Somali minderheden kunnen hier niet op terugvallen en bevinden zich in een moeilijke situatie. Vooral ontheemden en niet-Somali vrouwen hebben hieronder te lijden. De situatie van vrouwen in Somalië is over het algemeen slecht: ze worden geregeld slachtoffer van geweld en verkrachtingen, en gedwongen huwelijken en polygamie komen vaak voor. De positie van alleenstaande vrouwen (sinds het uitbreken van de burgeroorlog is deze groep sterk toegenomen) is nog slechter omdat zij geen bescherming van hun man meer genieten. Vrouwenbesnijdenis is niet verboden in Zuid- en Centraal- Somalië maar wel in Somaliland en Puntland, al wordt het verbod niet effectief afgedwongen. Naar schatting 98 procent van de Somalische meisjes ondergaat genitale verminking. Aanslagen op en ontvoeringen van politieke opposanten, journalisten, en medewerkers van de VN, mensenrechtenorganisaties en de regering zijn wijdverspreid.

naar
boven ↑

In de verslagperiode waren er berichten bekend van gedwongen terugkeer van Somalische asielzoekers naar Somalië. Het is onbekend welke procedure hieraan voorafgaat. De positie van terugkeerders naar Somalië is moeilijk vast te stellen. Somaliërs die terugkeren naar Zuid- en Centraal-Somalië ondervinden voor zover bekend geen hinder van de lokale autoriteiten bij de inreis. Wel zouden zij moeilijk kunnen herintegreren in gebieden waar de machtsverhoudingen zijn veranderd. Voor georganiseerde vrijwillige groepsgewijze terugkeer naar Somaliland en Puntland is de instemming van de lokale autoriteiten nodig. Terugkeer naar Somaliland van vluchtelingen die niet oorspronkelijk uit Somaliland komen, wordt tegengehouden door de Somalilandse overheid. De autoriteiten van Puntland weigeren in toenemende mate terugkerende Somaliërs die niet oorspronkelijk uit Puntland komen. Het laatste UNHCR standpunt over terugkeer naar Somalië dateert van 2005; er wordt binnenkort een nieuw standpunt verwacht. In 2005 was UNHCR van mening dat gedwongen terugkeer van afgewezen Somalische asielzoekers alleen kan plaatsvinden indien betrokkenen uit Somaliland of Puntland afkomstig zijn en daar clan- en/of familiebanden hebben (zie: http://www.unhcr.se/Pdf/protect/Somalia_nov_2005.pdf). (bron: Update 2010, nr. 13, jaargang 16, 31 maart 2010, 18/19 en 19/19) Voor het volledige ambtsbericht zie: <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=152899&type=org>

Human Rights Watch spreekt in haar rapport "Harsh war, harsh peace: abuses by Al-shabaab, the transitional federal government and AMISOM in Somalia" van 19 april 2010, van een humanitaire ramp die steeds groter wordt. zie: <http://www.hrw.org/node/89646>

Somaliland bevindt zich volgens de International Crisis Group in een politieke crisis die destabilisatie van de regio kan betekenen. De verkiezingen, die al in 2008 hadden moeten plaatsvinden, zijn inmiddels vijf keer uitgesteld. Dit kan een remobilisatie van milities teweegbrengen, met alle risico's op een gewapend conflict van dien. Het rapport bespreekt de aanleiding voor de politieke crisis en de rollen van o.a. de president, de electorale commissie en de Guurti (House of Elders) hierin. Zie: <http://www.crisisgroup.org/home/index.cfm?id=6420&l=1> (7 december 2009)

Een rapport van de VN beschrijft de politieke situatie en de veiligheids-, mensenrechten- en humanitaire situatie in Somalië vanaf oktober 2009. De onveiligheid is wijdverspreid. Het geweld concentreert zich in Mogadishu, maar ook in de steden Beledweyne (provincie Hiraaan) en Kismayo (provincie Jubbada Hoose) en de provincies Gedo en Bakool waren gevechten. In Galgaduud en Mudug was de situatie gespannen en vonden verschillende confrontaties plaats. Puntland (Noord-Somalië) wordt volgens dit rapport steeds onstabiel. Wat betreft de mensenrechtensituatie is er volgens dit rapport nog altijd sprake van willekeurig geweld, met grote risico's voor burgers. Al-Shabaab en andere milities schenden de rechten van vrouwen. Verder is er een groeiend patroon van onmenselijke en vernederende behandeling door Al-Shabaab, zoals zweepslagen, stenigingen en amputaties. Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,SOM,456d621e2,4b66f4e10,0.html>

Ook het Human Rights Watch World Report beschrijft de situatie in 2009; zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,SOM,456d621e2,4b586ce2c,0.html>

Sudan

Laatste update februari 2010

De Sudanese ambassade interviewt ter identificatie. DVZ rapporteert dat in veel gevallen wordt vastgesteld dat de persoon niet van Sudan is, maar van Nigeria. Bij verwijdering van Sudanese komen er vaak grensleidingen voor naar Duitsland, het VK en Nederland. Zowel mensen afkomstig van Darfur als van andere regio's in Sudan maken kans om gerepatrieerd te worden. (Bron: gesprek met Cid, DVZ, 12/8/2008) In 2009 werden er 7 personen via de Dublin-procedure teruggeleid, geen enkele persoon werd rechtstreeks gerepatrieerd (bron: mail DVZ 25/02/2010).

↑ naar
boven ↑

In augustus 2009 verscheen het jongste ambtsbericht van het Nederlandse MinBuZa over de situatie in Sudan. In dit ambtsbericht staat dat de algehele veiligheidssituatie in Darfur onverminderd slecht bleef. Het geweld in Darfur kenmerkt zich door aanvallen op grote schaal gericht tegen burgers en hun eigendommen. De gevechten tussen rebellen en het regeringsleger waren aanhoudend van aard. Wat betreft terugkeer, naast de gebruikelijke formaliteiten komt het voor dat leden van de veiligheidsdienst een ingereisde Soedanees nader ondervragen over het buitenlands verblijf. In het algemeen kan worden gesteld dat personen die door het regime als een bedreiging worden beschouwd bij terugkeer het risico lopen slachtoffer te worden van mensenrechtenschendingen, waaronder arrestatie, detentie en marteling. Dit geldt in het bijzonder voor personen van Darfurese afkomst, voor personen die verdacht worden van samenwerking met het Internationaal Strafhof en voor personen die verdacht worden van betrokkenheid bij rebellengroeperingen in Darfur. Voor zover bekend vindt in Soedan bij terugkeer van een illegaal uitgereisde persoon geen strafvervolgning plaats vanwege de illegale uitreis.

Human Rights Watch meldt dat schendingen van politieke en burgerlijke vrijheden het vooruitzicht op vrije en eerlijke verkiezingen in april 2010 ondermijnen. In Noord-Soedan zijn oppositieleiden en verkiezingswaarnemers gearresteerd. Vreedzame demonstraties zijn uiteengeslagen. Het Zuid-Soedanese leger en politie maakt zich schuldig aan mishandeling en arrestatie van de oppositie tegen de regerende SPLM. Zie: <http://www.hrw.org/en/news/2010/01/24/sudan-abuses-undermine-impending-elections>

Een rapport van de VN over Darfur over de periode 1 november 2009 tot 31 januari 2010 meldt dat in verschillende gebieden in Darfur militaire operaties plaatsvonden tussen het Soedanese leger en gewapende groeperingen. Ook was sprake van toenemend geweld tussen verschillende gemeenschappen, en roofovervallen, waardoor burgers op de vlucht zijn geslagen. Over het gewelddadige klimaat in de aanloop naar de verkiezingen kan u meer lezen op <http://www.unhcr.org/refworld/country,COI,,,SDN,456d621e2,4b82641d1a,0.html>

Het UNHCR is tegen gedwongen terugkeer van verschillende groepen, zoals, niet-Arabisch Darfurezen en jonge mannen van 'fighting age', en wijst ook op de mogelijke nood aan bijkomende bescherming voor bepaalde kwetsbare groepen zoals vrouwelijke gezinshoofden, personen met medische problemen en slachtoffers van vervolging in het verleden. (UNHCR standpunt van februari 2006). In de UNHCR country briefing folder over Sudan (mei 2009) staat informatie over de bescherming en terugkeer van Soedanezen, te downloaden op <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4a02cf3d2.pdf>

Informatie over terugkeer en reïntegratie kan gevonden worden in het Irrico country sheet over Sudan, te downloaden op <http://irrico.belgium.iom.int/country-info/sudan.html>.

Vietnam

Laatste update april 2010

In 2009 werden 37 personen teruggestuurd; daarvan werden er 16 gerepatrieerd naar Vietnam, 9 werden er via de Dublin-procedure teruggeleid en 12 werden via andere bilaterale akkoorden naar andere landen teruggestuurd (bron: mail DVZ 25/02/2010). 6 personen keerden vrijwillig terug met IOM, 3 ontvingen reïntegratiebijstand (cijfers 2009 IOM).

Repatriëring naar Vietnam is uiterst moeilijk gezien de Vietnamese ambassade niet voldoende snel meewerkt aan de identificatie en verstrekking van doorlaatbewijzen op vraag van DVZ. Er worden weinig mensen afkomstig uit Vietnam vastgehouden door de DVZ. Identificatie via de Vietnamese ambassade verloopt uiterst moeizaam. De Vietnamese ambassade vraagt veel informatie en gaat de identiteit van de personen na in

Vietnam. In de meeste gevallen verneemt DVZ geen antwoord van de ambassade en zien zij zich verplicht de personen terug in vrijheid te stellen met een BGV (bron: gesprek met Cid, DVZ, 10/10/2008). Vorig jaar werd er een Memorandum of Understanding getekend met Vietnam maar dit heeft in praktijk niet veel veranderd. Wanneer een persoon over documenten beschikt of wanneer iemand meewerkt, verloopt het wel vlotter. Maar wanneer iemand niet meewerkt, krijgt DVZ nog steeds weinig meewerking van Vietnam. Momenteel wachten er niet veel Vietnamezen op een repatriëring. (Bron: gesprek DVZ Cid 06/05/2010)

↑ naar
boven ↑

Informatie over Vietnam, met zowel medische informatie als de positie van minderheden en vrouwen, is verzameld in het landenrapport van juni 2009 van het UK Home Office, te downloaden via http://www.homeoffice.gov.uk/rds/country_reports.html

Een recent rapport (januari 2010) over de behandeling van homoseksuelen in Vietnam kan u lezen op <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,VNM,4562d8cf2,4b7cee8e37,0.html> Over huiselijk geweld en discriminatie van vrouwen: <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,VNM,4562d8cf2,4b7cee8ec,0.html> (januari 2010)

Human Rights Watch beschrijft de situatie in 2009 in het World report van 2010: zie <http://www.unhcr.org/refworld/country,,,VNM,4562d8cf2,4b586cd941,0.html>

Terugname- en overname-akkoorden

De afspraken tussen België en andere landen voor het afleveren van reisdocumenten en terugnemen van onderdanen, worden gedeeltelijk geregeld door bestaande terugname- en overname-akkoorden. In deze rubriek proberen wij een beeld te geven van de bestaande akkoorden en van de akkoorden in wording. Het bestaan van een akkoord tussen landen kan indicatief zijn voor een vlottere organisatie van de terugname en de repatriëring van een onderdaan van dit land. Onderstaande informatie wordt verzameld via persberichten, meldingen op de website van buitenlandse zaken, verschijningen in het Staatsblad en vermeldingen in parlementaire vragen.

↑ naar
↑ boven

ECRE - European Council on Refugees and Exiles - waarschuwt op een verhoogd risico van refoulement bij toepassing van terugnames via terugname-akkoorden. Enerzijds maakt het bestaan van terugnameakkoorden het waarschijnlijker dat mensen zonder geldige documenten onmiddellijk aan de grens worden teruggeleid, en zonder onderzoek van hun nood aan bescherming, en bovendien wordt zelden gemonitord wat met mensen gebeurt die in toepassing van een akkoord worden teruggestuurd. Anderzijds gaan de landen van terugkeer ook akkoord met terugname van onderdanen van derde landen die over hun grondgebied zijn gepasseerd naar West-Europa. Men gaat ervan uit dat het land waar de migrant eerst passeerde de eventuele aanvraag tot bescherming zal behandelen. In het geval van een aantal landen is dit problematisch gezien de gebrekkige of nog jonge asielwetgeving en -procedures.

Land/entiteit	Akkoord op Europees niveau	Akkoord op Benelux niveau	Akkoord op Belgisch niveau
Afghanistan			in onderhandeling
Albanië	in werking, dd. 14/4/2005		
Algerije	onderhandelingen gepland - België stelt aan de raad van de EU voor om deze op te schorten	in onderhandeling	gepland
Armenië		ondertekend op 3 juni 2009	
Azerbeidzjan		in onderhandeling	
Bangladesh		in onderhandeling	
Bosnië-Herzegovina	in werking		
Bulgarije		in werking	
Cape Verde	onderhandelingen zijn gaande		
China	gepland		
Cyprus		in onderhandeling	
Duitsland		in werking	
DRCongo			samenwerkingsakkoord voor identificatie, terugname en reïntegratie, en strijd tegen illegale migratie vanuit DRC
Ecuador			in werking

Land/entiteit	Akkoord op Euro- pees niveau	Akkoord op Benelux niveau	Akkoord op Belgisch niveau
Estland		in werking	
Filippijnen		in onderhandeling	
Frankrijk		in onderhandeling	
Georgië	akkoord bereikt in no- vember 2009, procedure voor ondertekening en ratificatie is gestart	in onderhandeling	
Guinee			in onderhandeling
Hongarije		in werking	
Hongkong	In werking, dd. 27/02/2002		
India			in onderhandeling
Iran			in onderhandeling
Joegoslavië		in werking	
Kosovo			ondertekend op 10 okto- ber 2009
Kroatië		in werking	
Letland		in werking	
Litouwen		in werking	
Macao	in werking, dd. 13/10/2003		
Macedonië	in werking		
Mali		in onderhandeling	
Marokko	Formele onderhandel- ingen gestart		
Moldavië	in werking		
Mongolië		in onderhandeling	
Montenegro	in werking		
Nepal			mondelinge overee- komst
Niger			mondelinge overeen- komst
Nigeria		in onderhandeling	
Oekraïne	in werking, dd. 18/6/2007 - de bepalingen over de terugname van onderda- nen van derde landen en staatlozen zijn in werking getreden in januari 2010		
Oostenrijk		in werking	

↑ naar
boven ↑

Land/entiteit	Akkoord op Europees niveau	Akkoord op Benelux niveau	Akkoord op Belgisch niveau
Pakistan	de Europese ministers van buitenlandse zaken hebben hun akkoord gegeven op 22/02, het is nu in behandeling bij het Europees Parlement		
Roemenië		in werking	
Russische Federatie	in werking, dd. 25/5/2006		in onderhandeling
Servië	in werking		
Slovenië		in werking	
Slowakije		in werking	
Sri Lanka	In werking, dd. 4/06/2004		
Togo			mondelinge overeenkomst
Tsjechië		in onderhandeling	
Turkije	formele onderhandelingen gestart		
Vietnam			in onderhandeling
Zwitserland		in werking	

↑ naar
↑ boven

Ondersteuning bij terugkeer en reïntegratie

Cijfers 2010

↑ naar
boven ↑

In januari en februari 2010 zijn er 480 personen vrijwillig teruggekeerd met ondersteuning van IOM. De 5 meest voorkomende bestemmingen waren: Brazilië (56), Kosovo (26), Macedonië (14), Slowakije (13) en Armenië (10). De eerste twee maanden keerden 122 mensen terug met bijstand bij de re-integratie (REAB). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (116). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (57) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben gestopt (48). Wat betreft de nieuwe situatie met de toevloed van mensen uit Macedonië en Servië heeft IOM de beslissing van Fedasil en het ministerie van sociale integratie om de premies stop te zetten, uitgevoerd. Er werd dus geen re-integratiepremie gegeven aan mensen uit Macedonië en Servië. (Bron; verslag contactvergadering BCHV 9 maart 2010)

In maart waren de 5 meest voorkomende bestemmingen: Brazilië (76), Oekraïne (51), Kosovo (40), Macedonië (35), en Rusland (23). 71 mensen keerden terug met bijstand bij de re-integratie (REAB). De teruggekeerde personen met REAB waren afkomstig uit Rusland (17), Kosovo (11), Georgië (6) en Brazilië (5). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (197). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (73) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben gestopt (92). Wat betreft de terugkeer per continent, kan worden meegedeeld dat 193 mensen terugkeerden naar Europa, 81 naar de Caribische eilanden, 63 naar Azië, 21 naar Afrika en 4 naar Noord-Amerika.

De eerste drie maanden van 2010 keerden 842 mensen terug, 192 personen ontvingen reïntegratiebijstand. (bron: verslag contactvergadering BCHV april 2010)

Cijfers 2009

In 2009 keerden in totaal 2659 personen (in vergelijking met 2669 personen in 2008) terug met ondersteuning van IOM. 282 daarvan waren personen die hun asielaanprocedure stopgezet hadden, 538 waren afgewezen asielzoekers en 1839 hadden nooit asiel aangevraagd (bron: cijfers 2009 IOM). De 5 belangrijkste bestemmingslanden waren: Brazilië (886), Oekraïne (279), Mongolië (159), Slowakije (147) en Rusland (134). Meestal werden de teruggekeerde personen naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (1824), de opvangcentra van Fedasil (411) en de gemeenten (134) (bron: Verslag contactvergadering 9/02/2010 BCHV)

In januari 2010 keerden 269 personen vrijwillig terug met de hulp van IOM (in vergelijking met 264 personen in januari 2009 en 256 personen in januari 2008). De 5 meest voorkomende bestemmingen waren Brazilië (103), Slowakije (58), Kosovo (22), Mongolië (11) en Oekraïne (10). De teruggekeerde personen werden hoofdzakelijk naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (153), de Fedasil centra (82) en de centra van la Croix-Rouge (8) en het Rode Kruis (11). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (150). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (73) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben onderbroken (46). 173 personen waren mannen en 96 personen waren vrouwen. (bron: Verslag contactvergadering 9/02/2010 BCHV)

In 2009 ontvingen 444 personen reïntegratiebijstand. 70 daarvan hadden hun asielprocedure hier stopgezet, 182 waren uitgeprocedeerd en 192 hadden nooit een aanvraag ingediend. (bron: gesprek IOM 12/02/2010) In januari ontvingen 44 personen reïntegratiebijstand; 13 waren personen die nooit asiel hadden aangevraagd, 10 afgewezen asielzoekers en 21 asielzoekers die hun procedure afgebroken hadden. (bron: verslag contactvergadering BCHV, 09/02/2010). De 4 belangrijkste bestemmingslanden waren Rusland (57 personen in '09 en 1 persoon in januari '10), Brazilië (48 personen in 2009 en 2 personen in jan '10), Kosovo (18 pers. in '09, 13 in jan. '10) en Slowakije (25 personen in '09 en 4 in jan. '10). De personen die met een reïntegratiepremie zijn teruggekeerd werden hoofdzakelijk naar IOM doorverwezen via het NGO-netwerk (201 pers. in '09 en 14 pers. in jan. '10) en het netwerk CR/RK en Fedasil (152 personen in totaal in 2009 en 27 pers. in jan. '10). (Bron: Verslag contactvergadering 9/02/2010 BCHV)

Ondersteunde terugkeer vanuit gesloten centra

Op dit moment zijn de cijfers voor 2009 nog niet bekend. Van de gezinnen met minderjarige kinderen die in de open terugkeerhuizen hebben verbleven zijn 8 gezinnen met IOM steun (dan komt vertegenwoordiger IOM naar woonunit) vrijwillig teruggekeerd. 7 gezinnen hebben reïntegratieondersteuning gekregen en 1 de gewone REAB-ondersteuning. (Bron: Vluchtelingenwerk Vlaanderen e.a. - Een alternatief voor de opsluiting van kinderen met gezinnen – december 2009, <http://www.vluchtelingenwerk.be/bestanden/publicaties/2009-12-02-Nota-evaluatie-terugkeervoningen.pdf>)

↑ naar
boven ↑

Ondersteuning bij reïntegratie voor EU onderdanen

Voor wat betreft REAB wordt er sinds begin dit jaar voor Europese burgers een onderscheid gemaakt door IOM tussen hen die in de opvang verblijven en zij die buiten de opvang in België verblijven. Zij die binnen de opvang zitten en die ondersteund terug willen keren, krijgen een vliegticket en begeleiding maar geen financiële hulp. Wanneer deze personen reeds langer dan één maand in België verblijven kan Fedasil een uitzondering maken en een reïntegratiepremie toekennen. Voor Europese burgers die buiten de opvang verblijven is er geen REAB mogelijk. Uitzonderingen worden hier gemaakt voor niet-begeleide minderjarigen en slachtoffers van mensenhandel. Algemeen, en dus voor zowel binnen als buiten de opvang, wordt elk dossier nog altijd geval per geval bekeken en kunnen er dus ook steeds uitzonderingen gemaakt worden (bron: gesprek IOM, 15/01/2010).

Projecten rond Terugkeer

Vluchtelingenwerk Vlaanderen, “CRI-B project”

Binnen het Country or Return Information Project beschikt Vluchtelingenwerk Vlaanderen over infopunten in 25 landen. Deze landen zijn Albanië, Algerije, Armenië, Bosnië, Brazilië, DR Congo, Equador, Georgië, Ghana, Guinee Conakry, India, Kameroen, Kosovo, Macedonië, Marokko, Mongolië, Nepal, Nigeria, Oekraïne, Russische Federatie, Roemenië, Senegal, Servië, Turkije en Togo. Als u specifieke vragen over de situatie in deze landen met het oog op een eventuele terugkeer hebt, kan u steeds bij onze helpdesk terecht. Via onze infopunten kunnen wij u up-to-date antwoorden geven op vragen zoals “hoeveel kost het om een huis met drie slaapkamers te huren in Kinshasa?” of “Is het medicijn Depakine aanwezig in Kosovo en hoeveel kost het?”. Deze landeninfo wordt in samenwerking met Caritas gebracht.

Ook kan u bij de helpdesk terecht met vragen rond mogelijke ondersteuning bij terugkeer en de terugkeerpraktijken van de Belgische staat.

U kan de helpdesk bereiken elke werkdag tussen 10 en 17u op het nummer 02 274 00 23 of per email terugkeer@vluchtelingenwerk.be

Op onze nieuwe website rond landeninfo kunt u heel wat informatie vinden over het CRI-B project en Planet Search, onze twee landeninformatiediensten. Zie: www.vluchtelingenwerk.be/landen-info

Ciré, “Information et accompagnement au projet de retour volontaire”

Ciré zal infomomenten organiseren voor migranten, asielzoekers en afgewezen asielzoekers rond terugkeer als onderdeel van één van de mogelijke toekomstperspectieven. Daarnaast zal Ciré ook werkgroepen organiseren van personen die reeds beslist hebben terug te keren om hen daarin op psycho-sociaal vlak te begeleiden. Deze groepen zullen waarschijnlijk volgens herkomstland ingedeeld worden.

Voor meer info: reinsertion@cire.irisnet.be of cire@cire.irisnet.be

Caritas, “Duurzame reïntegratie 2010”

Sinds 2004 implementeert Caritas International het project ‘Duurzame Reïntegratie’, waarin ze mensen na hun vrijwillige terugkeer bijstaan in hun reïntegratieproces. Caritas International werkt binnen de door Fedasil beheerde structuren van het reïntegratiefonds en binnen het kader van het Europese project STAVR (Strengthening Tailor-Made Assisted Voluntary Return).

In samenwerking met lokale partners tracht Caritas mensen die vanuit België terugkeren gedurende verschillende maanden te begeleiden om met hen op zoek te gaan naar individuele oplossingen voor hun specifieke

moeilijkheden. Deze dienst geldt wereldwijd maar in 14 landen, omdat de aanvragen daarover talrijk zijn, werd er een vaste structuur opgezet. Het gaat om Armenië, Bosnië, Brazilië, Kameroen, Ecuador, Georgië, Guinée, India, Kosovo, Mongolië, Nepal, Senegal, Togo en Oekraïne.

Er is in het STAVR in een extra intensieve begeleiding voorzien bij de terugkeer naar de bovenstaande 14 landen van kwetsbare terugkeerders en van personen die een microbusiness willen opstarten. Terugkeerders die een zaak willen opstarten kunnen in België begeleid worden door UNIZO en worden ook na terugkeer met een ruim budget (2000 euro) begeleid door een professionele business consultant.

↑ naar
boven ↑

Nieuw is dat deze twee groepen, binnen de 14 landen met een vaste structuur, een hoger budget krijgen (er wordt geen cash gegeven maar wel een budget besteed in overleg met de lokale partner) en dat hun reïntegratie intensiever opgevolgd wordt. De rest van de landen en groepen van personen ontvangen het vroegere vaste budget van 700 euro per persoon en 350 per kind.

Voor meer informatie, bezoek de website www.reintegrationcaritas.be

IOM

- IOM zal dit jaar trachten de kennis over het REAB-programma (Bijstand bij Vrijwillige Terugkeer en Re-integratie) nog beter te verspreiden onder personen die in contact komen met potentiële begunstigden. Daartoe zullen ze 1 REAB-referentiepersoon per stad aanstellen en interactieve hulpmiddelen creëren. Ook willen ze de REAB-partners, sociale netwerken en administratieve diensten in kaart brengen. Voor meer info: Géraldine d'Hoop, gdhoop@iom.int, 02/287 74 12
- In twee terugkeerlanden, DR Congo en Marokko, zal de reïntegratiebijstand versterkt worden; er wordt gefocust op microbusiness en kwetsbare personen. voor meer info: Cécile Styverlinck, 02/287 74 13, csteverlynck@iom.int
- In 2010 wil IOM de bestaande reïntegratieschema's onder het REAB- en Reïntegratieprogramma verbeteren. Een reïntegratiebijstand van tot 1500 euro per familie en bijkomende bijstand voor inkomensgenererende activiteiten en voor kwetsbare personen moeten hieraan bijdragen. voor meer info: Cécile Styverlinck, 02/287 74 13, csteverlynck@iom.int
- IOM zal zijn dienstverlening aan personen met mentale en fysieke problemen trachten te verbeteren door hierover informatie en praktijken uit te wisselen tussen verschillende landen. voor meer info: Cécile Styverlinck, 02/287 74 13, csteverlynck@iom.int
- IOM plant een website te maken met geüpdate info over bijstand bij vrijwillige terugkeer. voor meer info; Valon Halimi, 02/287 74 11, vhalimi@iom.int

Op <http://avrr.belgium.iom.int/nl/home.html> kan u alle REAB-partners terugvinden.

Terugkeernieuws EU

Zweden veroordeeld door het EHRM

Op 9 maart 2010 werd Zweden veroordeeld door het EHRM voor de repatriëring van een afgewezen asielzoeker naar Iran. Het Hof oordeelde dat hij bij terugkeer opnieuw het risico zou lopen slachtoffer te worden van schendingen van artikel 3 van het EVRM (verbod op vernederende en onmenselijke behandeling). Het baseerde zich hierbij op rapporten over mensenrechtenschendingen en op de toegang tot het grondgebied van terugkeerders.

Meer informatie kan u vinden onder "Iran", hierboven.

EHRM schort de terugleiding naar Griekenland op van een Aghaans kind

Eind februari heeft het EHRM de Hongaarse overheid verzocht de terugleiding van een niet-begeleide minderjarige van 16 jaar uit Afghanistan op te schorten. De minderjarige was voordien in detentie geplaatst door Griekenland en werd er mishandeld.

Voordien heeft het Hof ook al voorlopige maatregelen genomen tegen de overdracht van asielzoekers naar Griekenland tegen Groot-Brittannië, België, Finland, Frankrijk en Italië.

ECRE wijst er nogmaals op dat dergelijke beslissingen een bewijs zijn van de loterij die asielzoekers in Europa ondergaan; alles hangt af van waar ze eerst terecht komen.

Zie: http://helsinki.hu/Friss_anyagok/htmls/652 - <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe/8434139.stm>

Bron: ECRE Weekly Bulletin, 19 maart 2010

Hammarberg komt tussen in EHRM-zaak over terugkeer naar Griekenland

Thomas Hammarberg, mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa, heeft een derde partij tussenkomst gedaan voor het EHRM bij een aantal zaken over de terugleiding van asielzoekers uit Nederland naar Griekenland op basis van de Dublinconventie. Deze interventie was gebaseerd op de bezoeken die hij gedaan heeft in december 2008 en februari 2010, en zijn continue monitoring van het land. Zijn conclusies zijn dat de huidige asielprocedure en de praktijk in Griekenland niet in overeenstemming zijn met de internationale en Europese mensenrechten. De toegang tot bescherming blijft problematisch; er wordt weinig informatie en assistentie gegeven aan vluchtelingen over de procedure, de eerste instantie (Advisory Refugee Committees) die de aanvragen behandelt, functioneert niet goed, en er zijn heel wat gevallen bekend van refoulement en niet-registratie van asielaanvragen. Beroep tegen de eerste negatieve beslissing blijkt ook ineffectief te zijn. Tot slot bevinden asielzoekers in Griekenland zich in heel slechte leefomstandigheden.

Het was de eerste keer dat de commissaris dergelijke derde partij tussenkomst gedaan heeft voor het Hof. Dat deed hij op vraag van het Hof zelf. Bij de inwerkingtreding van het Protocol nr. 14 bij het EVRM zal de commissaris het recht hebben op zijn eigen initiatief dergelijke tussenkomsten te ondernemen.

Voor de volledige tekst van de tussenkomst, zie: <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1595689&Site=CommDH&BackColorInternet=FEC65B&BackColorIntranet=FEC65B&BackColorLogged=FFC679>

Zie ook: http://www.coe.int/t/commissioner/News/2010/100413LettersGreece_en.asp

Bron: ECRE Weekly Bulletin, 19 maart 2010 en Update 2010, nr. 12, jaargang 16, 24 maart 2010, 9/11

Oekraïense Refugee Council bezorgd over de toepassing van het Europees terugname-akkoord

In 2007 werd een Europees terugname-akkoord ondertekend met Oekraïne waarvan begin dit jaar een aantal bepalingen over de terugname van onderdanen van derde landen en staatlozen in werking zijn getreden. De bepalingen met betrekking tot onderdanen van de ondertekenende partijen waren al van 2007 van toepassing. De Oekraïense Refugee Council (URC) zegt dat er reeds verschillende terugnames in het kader van deze nieuwe bepalingen hebben plaatsgevonden, ondanks het feit dat de terugnameprocedure nog onduidelijk is en er niet genoeg garanties zijn voor asielzoekers. Asielzoekers uit derde landen worden naar Oekraïne gestuurd zonder dat het land als een veilig derde land kan beschouwd worden.

↑ naar
boven ↑

Daarbij komt dat Oekraïne overweegt de asielwetgeving aan te passen waardoor personen die op basis van het terugname-akkoord naar Oekraïne gestuurd zijn geen asiel meer zullen kunnen aanvragen in Oekraïne. De redenering is dat zij dat reeds konden doen in het EU-land van waar ze komen. Nu al zou er vaak sprake zijn van refoulement, naar landen als Rusland, Oezbekistan en Sri Lanka.

Volgens de URC is een strikte opvolging van de toepassing van het terugnameakkoord vereist.

↑ naar
boven ↑

Bron: ECRE, press releases, 01/03/2010, "The Eu-Ukraine Readmission Agreement: Myths, Facts and Risks", http://www.ecre.org/files/URC_Press_Release.pdf

Ook Amnesty International heeft in een rapport van 14 april 2010 over de mensenrechtensituatie in Oekraïne de aandacht gevestigd op het inadequate Oekraïense asielsysteem en de veelvuldige schendingen van de rechten van asielzoekers en vluchtelingen. zie: http://www.amnesty.org.uk/news_details.asp?NewsID=18714

Amnesty International veroordeelt de repatriëring door EU-lidstaten op basis van diplomatieke garanties

In het rapport 'Dangerous deals: Europe's Reliance on "Diplomatic Assurances" against torture' stelt AI dat de Europese lidstaten hun internationale verplichtingen om personen te beschermen tegen foltering niet nakomen. AI is bezorgd om repatriëringen naar herkomstlanden of derdelanden op basis van "diplomatieke garanties"; deze zogenaamde garanties worden vaak geschonden en de betrokken personen worden vaak het slachtoffer van mishandeling of foltering. Daarnaast heeft ook het EHRM beslist dat diplomatieke beloften een individu niet beschermen tegen foltering. Het rapport geeft verschillende voorbeelden in verschillende lidstaten waar personen op basis van diplomatieke garanties teruggestuurd werden.

De EU-lidstaten geven echter aan verder te willen gaan met uitwijzingen op basis van deze garanties, zeker wanneer de betrokken personen beschouwd worden als een gevaar voor de staatsveiligheid.

Voor het volledige rapport, zie: http://www.amnesty-eu.org/static/documents/2010/AI_DAreport.pdf

Nieuwe ontvangstcentra worden gebouwd in Turkije

In het kader van de onderhandelingen voor een Europees terugname-akkoord met Turkije, die bijna afgerond zullen worden, wordt de bouw gepland van nieuwe ontvangstcentra voor asielzoekers en vluchtelingen.

De nieuwe centra zullen worden gebouwd met EU-financiering en zullen 80 miljoen euro kosten. De centra zouden klaar moeten zijn in 2012 en zullen in Ankara, Erzurum, Izmir, Van, Gaziantep and Kayseri gebouwd worden. In elk centrum zullen er 750 plaatsen zijn.

De Turkse Helsinki Citizen's Assembly maakt zich zorgen omdat er geen duidelijkheid bestaat over de exacte invulling van deze centra; ze zullen zowel dienen voor ontvangst als voor detentie. Volgens hen bestaat het gevaar dat asielzoekers aan detentie onderworpen zullen worden.

Ook met betrekking tot het terugname-akkoord rijzen er vragen rond refoulement naar landen als Tunesië, Iran en Irak. Recent oordeelde het EHRM in drie zaken dat Turkije artikel 3 van het EVRM zou schenden in geval van repatriëring. Ook de onwettigheid en de omstandigheden van de detentie in afwachting van de repatriëring in politiestations en detentiecentra werden in deze arresten veroordeeld. Voor de arresten zie: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=866343&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=F69A27FD8FB86142BF01C1166DEA398649>

Bron: ECRE weekly bulletin 23 april 2010 - <http://www.turkishweekly.net/news/101155/turkey-to-launch-centers-for-refugees-asylum-seekers-under-eu-project.html> - http://www.worldbulletin.net/news_detail.php?id=56949

Terugname-akkoord met Pakistan

De Europese ministers van buitenlandse zaken hebben hun akkoord gegeven voor het Europees terugname-akkoord met Pakistan. Het akkoord beslaat niet alleen onderdanen van Pakistan maar ook onderdanen van derde landen en apatrieden. Voorwaarden dat deze twee laatste hieronder vallen, zijn dat ze rechtstreeks van Pakistan illegaal een EU-land binnengekomen zijn of dat ze over een Pakistaans visum of een verblijfsvergunning beschikken. De overnameverplichting is niet van toepassing als de onderdaan van het derde land of de staatloze slechts in de luchthaventransit geweest is van het aangezochte land of als de verzoer-

kende staat aan deze persoon voor of na zijn binnenkomst een visum of verblijfsvergunning heeft afgegeven (tenzij die persoon in het bezit is van een door de aangezochte staat afgegeven visum of verblijfsvergunning met een langere geldigheidstermijn).

Het zal pas van toepassing zijn op personen die illegaal een EU-land binnenkomen na inwerkingtreding van het akkoord. Pakistan heeft dertig dagen de tijd te antwoorden (60 in geval er zich problemen voordoen), in geval dit antwoord niet binnen deze termijn komt, wordt er uitgegaan van een akkoord. Het akkoord ligt nu voor bij het Europees Parlement.

↑ naar
boven ↑

Het is de eerste keer dat het Europees Parlement zijn akkoord moet geven over een terugname-akkoord, door de inwerkingtreding van het Lissabonverdrag. Dit is van groot belang omdat tot nu toe nog nooit een grondige evaluatie en beoordeling van de terugname-akkoorden is gemaakt; de akkoorden werden voorheen niet publiek gemaakt, noch aan het Parlement gecommuniceerd ter goedkeuring.

Er is reeds veel kritiek op het akkoord omdat Pakistan verschillende mensenrechtenverdragen niet geratificeerd heeft, waaronder de Conventie van Genève van 1951. Ook de situatie in het land is niet rooskleurig; zo rusten er nog steeds straffen op homoseksualiteit en beschikken vrouwen over weinig rechten. Europa heeft geen enkele garantie dat personen die teruggestuurd worden naar Pakistan daar rechtvaardig behandeld zullen worden. Ook de eerste alinea van het akkoord doet vragen rijzen omdat de sluiting van het akkoord een maatregel zou zijn, genomen in het kader van het Action Plan uit 1999 voor Afghanistan. Men kan zich dus afvragen of het akkoord dan gericht is op het terugsturen van Afghanen.

Het akkoord is momenteel voorgelegd aan de LIBE-commissie die er een voorstel rond geformuleerd heeft (zie [http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com\(2009\)0106_/com_com\(2009\)0106_nl.pdf](http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com(2009)0106_/com_com(2009)0106_nl.pdf)). De commissie AFET (buitenlandse zaken) zal hier een opinie over formuleren (zie http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/afet/pa/807/807677/807677nl.pdf). 5 juli werd vooropgesteld als datum voor de stemming in plenaire zitting.

Zie: <http://europe-liberte-securite-justice.org/2010/02/25/pakistan-l%E2%80%99union-europeenne-adop-te-un-accord-de-readmission/> - [http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com\(2009\)0106_/com_com\(2009\)0106_nl.pdf](http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com(2009)0106_/com_com(2009)0106_nl.pdf) voor de tekst van het terugname-akkoord

Voor de volledige analyses van het akkoord, zie ook: http://www.aedh.eu/plugins/fckeditor/userfiles/file/Communiqu%C3%A9s/Communiqu%C3%A9%20r%C3%A9admission_26_04_2010_FR.pdf en <http://www.statewatch.org/news/2010/apr/eu-readmission-agreements-ep-briefing-eu-pakistan.pdf> (Bron: mail 12/04/2010 en 26/04/2010)

FRONTEX

Op 25 maart 2010 werden er EU-richtlijnen goedgekeurd in het Europees Parlement over grenspatrouilles op zee. Aanvankelijk hadden veel parlementsleden tegengestemd omdat het om niet-bindende richtlijnen gaat en zij de voorkeur gaven aan bindende wetgeving. Zij konden echter de vereiste absolute meerderheid niet bereiken.

De richtlijnen houden in dat vloten van lidstaten gecoördineerd door Frontex assistentie moeten bieden aan personen in nood op zee, ongeacht hun nationaliteit of statuut, of de omstandigheden waarin ze aangetroffen worden. FRONTEX moet ook rekening houden met de omstandigheden op het schip, de aanwezigheid van kinderen, zwangere vrouwen en personen die nood hebben aan medische hulp. Eens de personen aan land zijn - in de verdere procedure - moeten de internationale regels en bilaterale akkorden tussen de lidstaten en derdelanden gerespecteerd worden. Ook is er een nieuwe regel die zegt dat geredde migranten naar de haven moeten gebracht worden van het land dat de FRONTEX-missie host, en niet langer naar de dichtstbijzijnde haven (zie verder).

Het Europees Parlement zal van dichtbij de acties van FRONTEX volgen en binnenkort zou er meer moeten gedaan worden rond de training van de FRONTEX-medewerkers in kennis van mensenrechten.

Bron: <http://www.statewatch.org/news/2010/mar/ep-vote-search-rescue-guidelines-25-3-10.pdf>

en ECRE Weekly Bulletin 26 maart 2010

Voor de volledige tekst van de richtlijnen, zie: [http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com\(2009\)0658_/com_com\(2009\)0658_en.pdf](http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/com/com_com(2009)0658_/com_com(2009)0658_en.pdf)

Een nieuwe fase van de Idalo-operatie van Frontex zal plaats vinden tussen juni en september dit jaar. Deze operatie focust op de onderschepping van migranten die onderweg zijn van Noord-Afrika naar Spanje. Tijdens de operatie van vorig jaar (juni tot september 2009) werden 500 migranten gearresteerd, waarvan de meeste na identificatie teruggestuurd werden naar het herkomstland. FRONTEX heeft toen geen informatie gegeven over hoeveel daarvan internationale bescherming hebben aangevraagd.

↑ naar
↑ boven

Bron: ECRE Weekly Bulletin 16 april 2010 <http://migrantsatsea.wordpress.com/2010/04/12/frontex-operatie-on-indalo-2010/> en http://www.frontex.europa.eu/examples_of_accomplished_operati/art49.html

Malta zal geen FRONTEX-missies meer hosten; dat werd beslist nadat het Europese Parlement de nieuwe richtlijnen voor de FRONTEX-operaties heeft gestemd. De regel waar Malta niet akkoord mee kon gaan was dat migranten die van op zee gered worden, niet langer naar de dichtstbijzijnde haven gebracht moeten worden maar naar de haven van het land dat de FRONTEX-missie host. Zowel Malta als Italië hebben hierover hun protest ge-uit maar het Europees Parlement heeft alsnog de richtlijnen goedgekeurd.

Het protest van Malta is te wijten aan het feit dat dit land de FRONTEX-missies host die werkzaam zijn tussen Noord-Afrika en de kusten van Malta en Zuid-Italië; onder de nieuwe richtlijn zou dit betekenen dat alle migranten die onderschept werden tijdens deze missies naar Malta zouden gebracht worden en niet naar de dichtstbijzijnde haven. Naast de zorg voor de migranten zelf, speelt hier natuurlijk ook de zware last die dit voor Malta zou meebrengen.

Bron: <http://www.independent.com.mt/news.asp?newsitemid=103632>

Uitwijzingen uit EU stijgen sterk

Het persagentschap Inter Press Service (IPS) meldt dat het aantal verwijderingen uit Europa die tijdens gezamenlijke acties van Europese staten gebeurden, verdrievoudigd is.

In 2009 werden er minstens 1570 personen verwijderd van het Europees grondgebied, in 31 vluchten georganiseerd door Frontex. Dit is een verdrievoudiging van het aantal gezamenlijke verwijderingen (door één of meer lidstaten) ten aanzien van 2007. Sinds de oprichting van Frontex, 4,5 jaar geleden, is er dus een hoog ritme aangenomen.

In oktober vorig jaar hebben de Europese eerste ministers en presidenten een plan goedgekeurd dat voorziet in een ruimere financiering van Frontex met het oog op een stijging van het aantal chartervluchten en een dichtere samenwerking met de herkomstlanden van de migranten.

Deze toename van middelen en de grotere verantwoordelijkheid die Frontex toebedeeld krijgt, baart zorgen omdat er geen garantie is dat de fundamentele mensenrechten gerespecteerd worden bij de acties van Frontex. Zo meldde Human Rights Watch dat Frontex de Italiaanse autoriteiten geholpen zou hebben bij de repatriëring van asielzoekers naar Libië, zonder hen eerst de kans gegeven te hebben asiel aan te vragen. Ook in Libië was er geen zekerheid op een mogelijkheid tot asielaanvraag.

De ruimere financiering staat dus haaks op de aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid van Frontex om fundamentele mensenrechten en het principe van non-refoulement te respecteren. Ook is er weinig transparantie over de acties van Frontex. vluchtelingenorganisaties eisen dan ook dat er samen met de gegroeide verantwoordelijkheid ook een grotere controle komt op de mogelijke toegang van de vluchtelingen tot asielprocedures. (bron: David Cronin, "Expulsions from EU rise sharply", zie <http://ipsnews.net/news.asp?idnews=50079>)

In een interview met de communicatieverantwoordelijke van Frontex werd benadrukt dat de eindverantwoordelijkheid voor het respect voor mensenrechten bij de lidstaten zelf ligt en dat Frontex slechts een coördinerende rol speelt in terugkeer, net zoals in zijn andere opdrachten. (Bron: ECRE Weekly Bulletin 19 maart 2010)

Rapport van het CIR over de dublin-procedure

Het CIR (Italian Refugee Council), samen met andere organisaties uit andere lidstaten hebben een rapport opgemaakt over de toepassing van de Dublin-procedure. 75 asielzoekers werden geïnterviewd voor en na hun transfer naar een andere lidstaat.

Volgens het rapport heeft de Dublin-conventie een slechte impact op de rechten van asielzoekers: het gebrek aan een coherent Europees beleid zorgt ervoor dat de kans op bescherming afhangt van in welk land men terecht komt. Ook gaven de asielzoekers een gebrek aan informatie aan over hun eigen situatie. De Dublin-conventie bereikt volgens het rapport niet de vooropgestelde doelstelling; vluchtelingen worden nog steeds rondgestuurd door landen die hun verantwoordelijkheid niet willen opnemen.

↑ naar
boven ↑

Zie: http://www.ecre.org/files/2010_04_28_PR_Dubliners-_CIR_EN.pdf

Bron: ECRE Weekly Bulletin 30 april 2010

ECPAT-NL en UNICEF-NL roepen lidstaten op om zaken individueel te beoordelen voor ze kinderen terugsturen

In een position paper van 22 april veroordelen de twee organisaties de systematische terugkeer van afgewezen niet-begeleide kinderen naar "ontvangsthuizen" in hun land van herkomst. Deze praktijk wordt toegepast door Nederland, Noorwegen, Denemarken, de UK en Zweden, die aannemen dat deze homes veilig zijn voor de kinderen. ECPAT-NL en UNICEF-NL dringen aan op een grondige individuele beoordeling van de situatie en noden van elk kind afzonderlijk en eisen een goede inschatting van de vraag of het kind al dan niet in aanvaardbare omstandigheden zal terechtkomen eens het terugkeert.

Ook wanneer een kind herenigd wordt met de ouders, moet men er zeker van zijn dat dit in het belang van het kind gebeurt en dat er gepaste zorg aan het kind besteed zal worden, aldus deze twee organisaties. Daarbij zou ook een voogd aangesteld moeten worden die het kind begeleidt en opvolgt gedurende de eerste maanden van zijn terugkeer.

Het belang van het kind moet dus vooropstaan bij een beslissing een kind terug te sturen naar het herkomstland.

Voor het volledige rapport zie: http://www.crin.org/docs/DCI_Separated_children.pdf

Bron: ECRE Weekly Bulletin 30 april 2010

Ook Thomas Hammarberg, de mensenrechtencommissaris van de Raad Van Europa, roept deze lidstaten op de internationale mensenrechtenverdragen na te leven als het aankomt op het terugsturen van niet-begeleide minderjarigen.

Zie: <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?Ref=PR326%282010%29&Language=lanEnglish&Ver=original&Site=DC&BackColorInternet=F5CA75&BackColorIntranet=F5CA75&BackColorLogged=A9BACE>

Europese Terugkeer-richtlijn

Prejudiciële vragen Bulgaarse administratieve rechter over Terugkeerrichtlijn

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft op 30 november 2009 antwoord gegeven op de prejudiciële vragen gesteld door de Bulgaarse administratieve rechter op 7 september 2009 over artikel 15, leden 4,5 en 6 van de Terugkeerrichtlijn. (voor de vragen zie Vluchtelingenwerk Nederland, UPdate 2009 nr. 45; jaargang 15; 18 november 2009)

De openbare orde en openbare veiligheid zijn geen reden om de maximumtermijn voor bewaring op grond van de Terugkeerrichtlijn te overschrijden. Bewaring tijdens de asielprocedure telt niet mee bij de berekening van deze maximumtermijn, omdat dan de Opvangrichtlijn van toepassing is. Er is geen sprake van een redelijk vooruitzicht op verwijdering indien het weinig waarschijnlijk lijkt dat de vreemdeling binnen de in artikel 15 leden 5 en 6 Terugkeerrichtlijn genoemde termijnen in een derde land wordt opgevangen. (voor het volledige antwoord zie Vluchtelingenwerk Nederland, UPdate nr.48, jaargang 15; 09 december 2009)

(Bron: Vluchtelingenwerk Nederland, UPdate 2009 nr. 45; jaargang 15; 18 november 2009 en UPdate nr.48, jaargang 15; 09 december 2009)

Terugkeernieuws uit de Europese lidstaten

België

Asielzoekers uit Macedonië en Servië keren terug

In februari hebben 401 Macedoniërs en 330 Serviërs asiel aangevraagd in ons land. De meeste behoorden tot de Albanese minderheden in deze landen. In maart daalde het aantal vragen tot 61 van Macedoniërs en 87 van Serviërs, en in april 33 van Serviërs en 27 van Macedoniërs. Daarvan werden reeds meer dan de helft behandeld, de overige zullen voor eind juni verwerkt zijn.

De overheid heeft begin maart twee bussen ingezet voor hen die afstand wilden doen van hun aanvraag en terug wilden keren. Op die manier zijn 40 en dan nog eens 60 personen teruggebracht. Daarnaast werden er ook twee vluchten georganiseerd; één van 9 personen en één van 25. Ze behoorden allen tot de Albanese minderheid (geen Roma) afkomstig uit twee dezelfde regio's: Kumanovo en Peshevo. (verslag contactvergadering BCHV april 2010)

Bronnen: CGVS, "Asieltendensen januari/april 2010", http://www.cgvs.be/nl/Actualiteit/tendances_en_matiere_d_asile_en_belgique_janvier-avril_2010.jsp?referer=tcm:127-99870-64 - De Standaard "Aantal asielaanvragen door etnische Albanezen neemt af", 24 maart 2010 <http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?artikelid=LJ2NU3AN&word=asielzoekers+Servi%C3%ab+en+Macedoni%C3%ab> - De Standaard "Bus asielzoekers vertrokken naar Macedonië", 11 maart 2010 <http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?artikelid=OM2NBQNNQ&word=asielzoekers+Servi%C3%ab+en+Macedoni%C3%ab> - Radio Srbija "DACIC: First asylum seekers from Belgium returning tomorrow", 10 maart 2010 http://glassrbije.org/E/index.php?option=com_content&task=view&id=10244&Itemid=26 - ECRE Weekly Bulletin, 12 maart 2010

Asielzoeker in procedure illegaal teruggestuurd naar land van herkomst

Afgelopen maand stuurde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een Turkse Koerd terug naar Turkije zonder te wachten op een definitieve beslissing in de asielprocedure. De Koerd ontvluchtte zijn land uit angst voor vervolging en geweld. DVZ reageerde in een Belga-bericht van 14 april dat de asielaanvraag van de betrokkene inmiddels werd afgewezen en dat de "verwijdering naar Turkije dus niet meer illegaal is". Vluchtelingenwerk betreurt deze reactie. DVZ erkent zelfs impliciet dat de verwijdering op het moment dat de asielprocedure nog niet was afgesloten, wel illegaal was. Bovendien kreeg de Koerd geen enkele kans om zich te verdedigen, aangezien hij al in Turkije was.

De advocaat van de Koerd diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de beroepsinstantie in de asielprocedure. De Raad bracht daarna DVZ op de hoogte dat het beroep zou behandeld worden. Toch stuurde DVZ de Koerd terug naar Turkije. Het beginsel van "non-refoulement" verbiedt staten een vluchteling of asielzoeker terug te sturen naar gebieden waar zijn leven of veiligheid kan worden bedreigd. Zolang de asielprocedure loopt, heeft de staat zich nog niet definitief uitgesproken of deze bedreiging effectief aanwezig is. Een verwijdering is in dat geval illegaal.

De Koerd vroeg bij zijn aankomst in België eind januari de bescherming van de Belgische autoriteiten. Volgens de informatie die zijn familie aan zijn advocaat verstrekke, is zijn situatie momenteel zeer zorgwekkend. Uit angst om te worden gearresteerd, moet hij nu ondergedoken in Turkije verder leven.

DVZ en Staatssecretaris voor migratie en asielbeleid Melchior Wathelet beloofden om de "vergissing" recht te zetten. De DVZ schreef het incident toe aan een administratieve fout. Dan zou de verwijdering evenzeer illegaal zijn en zou ze moeten worden rechtgezet. Om te voorkomen dat dergelijke "fouten" in de toekomst nog gebeuren, zou de advocaat van een vreemdeling in een verwijderingsprocedure ten minste 24 uur op voorhand moeten worden verwittigd van het feit dat zijn cliënt wordt teruggestuurd.

Bron: Persbericht VWW 19 april 2010

Cijfers gedwongen verwijderingen in 2009

In 2009 werden 3443 personen van het grondgebied verwijderd. 2656 werden rechtstreeks naar hun herkomstland gerepatrieerd; 2196 zonder escorte en 460 met. 634 werden in het kader van de Dublinprocedure teruggestuurd; 460 zonder escorte en 174 met. 153 personen werden via andere, bilaterale akkoorden teruggestuurd naar een derde (doorgaans EU) land; 150 zonder escorte en 3 met. (bron DVZ 25/02/2010)

↑ naar
boven ↑

1889 personen werden als vluchteling erkend en 418 verkregen de subsidiare beschermingsstatus. (cijfers 2009 CGVS)

België veroordeeld door EHRM wegens de detentie-omstandigheden van kinderen zonder papieren

In de zaak Muskhadziyeva tegen België (19/01/2010) oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de omstandigheden van detentie van 4 kinderen in het gesloten centrum 127 bis een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakten, waardoor België artikel 3 (verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling) en 5 §1 (recht op vrijheid en veiligheid) van het EVRM geschonden heeft.

↑ naar
boven ↑

Feiten

De Tsjetsjeense Aina Muskhadziyeva had in oktober 2006 asiel aangevraagd voor haar en haar vier minderjarige kinderen van zeven maanden, 3,5 jaar, vijf jaar en zeven jaar oud. Via haar vingerafdrukken werd bekend dat ze Europa was binnengekomen via Polen, waardoor besloten werd haar terug naar daar te brengen in het kader van de Dublinverordening. Aina en haar kinderen zijn daarop op de vlucht geslaan maar werden in december weer opgepakt en opgesloten in het gesloten centrum 127 bis met het oog op terugkeer naar Polen. Daar hebben zij iets langer dan een maand verbleven; tussen december 2006 tot januari 2007.

Een verzoek om vrijlating werd zowel door de lagere rechter als de beroepsrechter afgewezen. Gedurende hun verblijf werd het gezin twee maal medisch onderzocht door Artsen zonder Grenzen. Uit deze onderzoeken bleek dat met name bij een van de dochters sprake was van zware psychische en lichamelijke trauma's. Zij moesten volgens AZG weg uit het centrum om ergere psychische schade te voorkomen. Ook de moeder leedt psychisch erg zwaar.

Op 24 januari 2007 werden ze teruggestuurd naar Polen. Het Hof van Cassatie oordeelde dat het belang bij het beroep ontbrak, nu het gezin reeds was uitgezet naar Polen. Een medisch rapport van een Poolse psycholoog van 27 maart 2007 bevestigde de ernstige psychische gesteldheid van de dochter.

Op 18 september 2007 dienden zij een klacht in bij het EHRM.

De beoordeling van het Hof

a. Artikel 3 EVRM

De levensomstandigheden in het detentiecentrum waren dusdanig slecht dat voor de kinderen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, aldus het Hof. De Belgische autoriteiten hadden bescherming moeten bieden aan de (jonge) kinderen. Het detentiecentrum was niet geschikt voor kinderen, zoals ook uit meerdere rapporten was gebleken. Het Hof acht de meningen van onafhankelijke deskundigen over de gezondheidstoestand van de kinderen van groot belang.

Het Hof besloot daarentegen dat er geen sprake is van een schending van artikel 3 EVRM voor de moeder. Doorslaggevend is dat de moeder niet gescheiden was van haar kinderen. De omstandigheden waren voor haar niet dermate ernstig dat van een onmenselijke behandeling kan worden gesproken.

b. Artikel 5 lid 1 en lid 4 EVRM

Volgens het Hof is er sprake van schending van artikel 5 lid 1 EVRM voor de kinderen, nu zij erg kwetsbaar waren en in een detentiecentrum zaten dat uitsluitend geschikt is voor volwassenen.

De bewaring van de moeder was volgens het Hof rechtmatig, omdat het in afwachting was van verwijdering naar Polen. Haar detentie had uitzetting als doel. In dit verband verwijst het Hof naar het arrest Conka van 5 februari 2002, nr. 51564/99 (JV 2002/17).

Het Hof oordeelt dat er geen sprake is van een schending van artikel 5 lid 4 van het EVRM (het recht om het gerecht voorziening te vragen over de rechtmatigheid van een opsluiting en dat hier spoedig over beslist wordt). Twee rechtbanken hebben het verzoek spoedig bekeken, terwijl de klagers nog in België waren. Het is voldoende dat een rechtbank het beroep heeft beoordeeld, zolang de vervolgpprocedure een juridisch-inhoudelijk karakter (dus niet louter procedureel van aard is) heeft en er voldoende waarborgen zijn gelet op de aard van vrijheidsontneming.

Het Hof verwijst naar de zaak Mayeka/Mitunga (Tabitha) van 2006 waarin geoordeeld werd dat een overheid kinderen moet beschermen tegen een slechte behandeling en deze voorkomen. Net zoals in de zaak

Muskhadziyeva tegen België oordeelde het Hof toen dat de detentieomstandigheden niet waren aangepast aan de zeer kwetsbare situatie van een minderjarig kind. Hoewel deze zaak handelde over een meisje dat zonder ouders in een gesloten centrum opgesloten zat, heeft het Hof deze lijn doorgetrokken naar kinderen die mét (één van) hun ouders in een gesloten centrum verblijven. Gezien de onaangepaste omstandigheden van het centrum aan de (gezondheids-)situatie van de kinderen besloot het Hof tot een schending, ondanks de aanwezigheid van de moeder. Het feit dat de moeder bij hen was, was voor de Belgische overheid geen reden om de verplichting bescherming te verschaffen niet na te komen, aldus het Hof. Het Hof benadrukt in deze zaak dat er verschillende psychologische rapporten voorhanden zijn over de negatieve gevolgen van de detentie, in het bijzonder, op één van de kinderen. Het Hof herhaalt ook dat er veel rapporten bestaan over de situatie van kinderen in detentie.

↑ naar
boven ↑

België werd veroordeeld tot een morele schadevergoeding van 17 000 euro.

Voor het volledige arrest zie: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=1&portal=hbkm&action=html&highlight=belgium%20%7C%2041442/07&sessionid=47771775&skin=hudoc-en>

Soevereiniteitsclausule Dublin: RvV vernietigt een weigering van de Belgische verantwoordelijkheid over een asielaanvraag

De RvV heeft bij een arrest van 21 december 2009 een beslissing tot weigering van Belgische verantwoordelijkheid over een asielaanvraag vernietigd omdat DVZ ten onrechte niet was ingegaan op de verklaringen van verzoekers dat hun leven in Polen in gevaar was.

De drie verzoekende partijen, afkomstig uit Tsjetsjenië, vroegen op 7 juli 2009 asiel aan in België. Na onderzoek van de vingerafdrukken werd vastgesteld dat ze reeds in Polen asiel hadden aangevraagd en beschikten over een tijdelijke verblijfsvergunning. Zij verklaarden echter allen dat hun leven in gevaar was in Polen en dat dit de reden was van hun vrijwillig vertrek naar België. In Polen was het gezin in aanraking gekomen met een van de daders van een moord die in Tsjetsjenië plaatsvond en waarvan verzoekster getuige was, waardoor ze ook in Polen gezocht werden. Er werd ook een brief neergelegd van de werkgever van verzoekster in Polen die deze problemen onderschreef.

De DVZ ging niet in op deze verklaringen en richtte een overnameverzoek tot Polen op basis van de Dublin II Verordening en leverde een bijlage 26quater af. Verzoekers trokken hierop naar de RvV en dienden een annulatieberoep in.

De RvV benadrukt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om beroep in te stellen.

De RvV hekelt de motivering van de bijlage 26quater die niet toelaat te begrijpen waarom het ingeroepen gevaar voor hun leven geen grond vormt voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule. De RvV vernietigt de beslissing van DVZ wegens gebrekkige motivering.

(Bron: nieuwsbrief VMC 03/03/2010; RvV 21 december 2009, nr. 36.350)

Stand zaken project ‘open huizen’ voor uitgewezen gezinnen met kinderen

Vluchtelingenwerk en de Beweging Kinderen Zonder Papieren samen met 7 andere organisaties waaronder Amnesty International en Unicef hebben in december 2009 het rapport ‘Een alternatief voor de opsluiting van gezinnen met kinderen: evaluatie na één jaar werking’ gepubliceerd. Het rapport is het eerste evaluatie rapport over de open terugkeer huizen en is beschikbaar op <http://www.vluchtelingenwerk.be/bestanden/publicaties/2009-12-02-Nota-evaluatie-terugkeewoningen.pdf>

Van 1 oktober 2008 tot 31 oktober 2009 passeerden 56 gezinnen met in totaal 104 kinderen langs de woonunits. 2 gezinnen aanwezig in de woonunits (op 13 november 2009), 12 gezinnen ondergedoken (21%), 13 gezinnen vrijgesteld (23%), 29 gezinnen vertrokken (52%), 15 gezinnen teruggestuurd in kader van Dublin-verordening, 14 gezinnen ‘vrijwillig’ vertrokken, 3 gezinnen zonder IOM steun teruggestuurd, 3 gezinnen met steun via EU-terugkeerfonds (i.s.m. IOM), 8 gezinnen met IOM steun (dan komt vertegenwoordiger IOM naar woonunit), 7 gezinnen met reïntegratieondersteuning, 1 gezin met gewone REAB-ondersteuning.

Griekenland

Rapport van Amnesty International over de situatie van asielzoekers en Dublinrepatrianten in Griekenland

Amnesty International heeft in maart 2010 het rapport 'The Dublin II Trap: Transfers of asylum-seekers to Greece' uitgebracht over de situatie van asielzoekers, en specifiek van Dublin-repatrianten, in Griekenland. Amnesty concludeert dat personen die overgedragen worden aan Griekenland op grond van de Dublin-verordening verschillende risico's van schending van hun mensenrechten lopen, waaronder het risico van refoulement. Dit is te wijten aan het falen van het asielsysteem. Het rapport wijst onder meer de volgende problemen aan: moeilijkheden in het toegelaten worden in het asielsysteem en het registreren van een asielaanvraag; het onderzoek naar de asielaanvraag geschiedt op onrechtvaardige wijze; een tekort aan procedurele waarborgen zoals vereist door internationaal recht; het afschaffen van een effectief beroep in asielzaken; en een tekort aan juridische bijstand, uitleg en informatie over de asielprocedure. De detentieomstandigheden zijn heel slecht en er zijn bewijzen van illegale gedwongen uitzettingen naar Turkije. Ook de economische en sociale rechten van de asielzoekers worden met de voeten getreden; er is onvoldoende opvang en toegang tot medische assistentie.

↑ naar
boven ↑

De situatie van Dublin-repatrianten is de afgelopen tijd niet verbeterd, maar zelfs nog verder verslechterd nu asielzoekers sinds het Presidentieel besluit in juli 2009 geen effectief beroep meer kunnen instellen tegen het besluit op hun asielaanvraag. De Griekse overheid heeft eind 2009 aangekondigd dat de asielprocedure aangepast zal worden. Desondanks blijft Amnesty bezorgd dat de Griekse praktijk inadequaat zal blijven. Amnesty herhaalt dan ook zijn oproep aan de lidstaten om onmiddellijk alle overdrachten aan Griekenland op grond van de Dublinverordening te staken.

Het rapport is mede gebaseerd op interviews die Amnesty tussen september 2008 en oktober 2009 in Griekenland heeft gehouden met vluchtelingen, asielzoekers en illegalen, alsook met de autoriteiten, NGO's en advocaten die met asielzoekers werken. Hiertoe heeft Amnesty detentiefaciliteiten in Athene, Evros, Igoumenitsa en Patras bezocht. Al verzamelde informatie tot en met februari 2010.

Voor het volledige rapport; zie <http://www.amnesty.org/en/library/info/EUR25/001/2010/en>

Bron: Update 2010, nr. 12, jaargang 16, 24 maart 2010, 8/11

Meer nieuws rond Griekenland kan u ook vinden onder "Terugkeernieuws EU", hierboven.

Italië

Save the Children Italië publiceert notitie over de opvang van minderjarigen in Italië

Save the Children Italië heeft in december 2009 een korte notitie opgesteld over de opvangomstandigheden van minderjarige asielzoekers in Italië. Save the Children Italië adviseert voogdij-instellingen in andere landen om beroep aan te tekenen tegen Dublinoverdracht van minderjarigen naar Italië. De notitie laat zien dat opvangomstandigheden in Italië erg verschillend kunnen zijn, afhankelijk van de specifieke locatie en welk opvangsysteem wordt gebruikt. Er zijn twee opvangsystemen, een uitgevoerd door de politie en een uitgevoerd door de gemeente. Tevens gaat de notitie in op de situatie van een minderjarige die zichzelf als volwassene laat registreren en ook als dusdanig geregistreerd wordt, en waar deze groep mogelijk opvang krijgt. De Italiaanse Dublin-unit blijkt geen informatie te kunnen verstrekken over de manier waarop en de locatie waar een naar Italië over te dragen asielzoeker opgevangen zal worden. Save the Children adviseert voogdij-instellingen in andere EU-landen om beroep aan te tekenen tegen besluiten om minderjarige asielzoekers op grond van de Dublinverordening over te dragen aan Italië.

Bron: Update 2010 nr. 15; jaargang 16; 14 april 2010, 8/11

UNHCR komt tussen in zaak voor het EHRM over het terugsturen van bootmigranten naar Libië

In een zaak voor het EHRM tegen Italië, ingesteld door 24 asielzoekers afkomstig uit Somalië en Eritrea is het UNHCR tussengekomen als derde partij. Hirsi and Others v. Italy handelt over de Italiaanse praktijk om asielzoekers die per boot onderschept werden terug te sturen naar Libië. Gedurende mei en juni van 2009 zouden volgens het UNHCR 900 mensen op weg naar Italië op die manier teruggestuurd zijn, zonder enige

garantie dat hun asielaanvragen behandeld zouden worden. Eén van de eisers is in november 2009 zelfs gestorven tijdens een nieuwe poging de Europese kust te bereiken. Andere bevinden zich momenteel in overbevolkte detentiecentra in Tripoli, waar ze ook het risico lopen mishandeld te worden.

Italië riskeert een veroordeling op basis van artikel 3 (verbod op foltering en onmenselijke behandeling), artikel 4 van protocol 4 (verbod op collectieve verwijdering) en artikel 13 (het recht op een effectieve mogelijkheid tot beroep). ↑ naar
↑ boven

Dit is een belangrijke zaak omdat dergelijke praktijken ook door Spanje en Griekenland gebruikt worden. De uitspraak mag verwacht worden in juni of juli dit jaar.

Zie: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b97778d2.html>

Bron: ECRE, Weekly Bulletin 16 april 2010

Het CPT publiceert een rapport over Italië

Op 28 april heeft het CPT (Committee for the Prevention of Torture and Inhuman and Degrading Treatment or Punishment) een rapport gepubliceerd over haar bezoeken aan Italië in juli 2009, samen met het antwoord van de Italiaanse overheid. Het rapport gaat over het terugsturen van bootmigranten die op weg zijn naar de Italiaanse kust, naar Libië en andere niet-Europese staten ("push-back"-policy). Het focust op de periode mei-juli van vorig jaar.

Het rapport stelt dat Italië het verbod op refoulement schendt met deze acties, zelfs wanneer zij plaats vinden buiten het Italiaanse grondgebied. Het CPT stelt dat Italië verantwoordelijk blijft omdat het land nog steeds de jurisdictie heeft over zijn personeel en de boten die de controles op zee uitvoeren. Er werden geen bewijzen gevonden door het CPT dat de Italiaanse overheid rekening zou houden met de mogelijke aanvragen tot bescherming van de migranten. De push-backs hebben er integendeel voor gezorgd dat degene die teruggestuurd werden het recht ontzegd werden op een effectieve behandeling van hun aanvragen.

Ook kan Libië niet als een veilig derdeland beschouwd worden volgens het CPT; de mensenrechtensituatie en de situatie in de detentiecentra maakt het risico reëel dat mensen die teruggestuurd worden het slachtoffer zullen worden van een onmenselijke behandeling. Daarbij hebben ze ook nog eens de kans naar hun land van herkomst teruggestuurd te worden door Libië.

In haar antwoord stelt de Italiaanse overheid dat het terugsturen van bootmigranten gebeurt op verzoek van Libië en Algerije en dat het om reddingsacties gaat. Ook beweert ze dat er gedurende de bestudeerde periode geen enkele onderschepte migrant zijn wens kenbaar gemaakt heeft asiel aan te vragen. Er zou Frans- en Engelstalig personeel aanwezig zijn op de Italiaanse schepen die de migranten informeert over hun rechten; zij die een aanvraag indienen zouden naar het vasteland gebracht worden. De Italiaanse overheid verwijst er naar dat Libië zelf ook internationale verplichtingen na te komen heeft en dat er een kantoor van het UNHCR aanwezig is in Libië die de terugkeerders kan opvolgen.

Voor het volledige rapport, zie: <http://www.cpt.coe.int/documents/ita/2010-inf-14-eng.htm>, en het antwoord van Italië <http://www.cpt.coe.int/documents/ita/2010-inf-15-eng.htm>

Siciliaanse rechtbank vervolgt twee ambtenaren die hebben meegewerkt aan de push-backs in 2009

Op 23 april heeft de openbare aanklager in Syracuse besloten twee ambtenaren te vervolgen die deelgenomen hebben aan een push-back operatie op 30 en 31 augustus 2009. Ze worden persoonlijk vervolgd en niet specifiek als Italiaanse ambtenaren, al is dat gegeven wel een verzwarende factor. Ook worden noch het push-back beleid, noch de overeenkomst tussen Italië en Libië in vraag gesteld in deze zaak.

Op 30 en 31 augustus 2009 heeft het schip van deze twee ambtenaren 75 bootmigranten onderschept, overgezet op hun eigen schip en teruggebracht naar Libië. Onder hen zouden ook potentiële asielzoekers geweest zijn volgens het UNHCR. Volgens de openbare aanklager is een schip deel van het Italiaanse grondgebied en moet Italië ook daar haar internationale verplichtingen nakomen. De personen aanwezig op de boot hadden de onderschepte migranten dus de effectieve kans moeten geven een aanvraag in te dienen.

Zie: <http://www.france-terre-asile.org/index.php/component/content/article/2059>

Bron: ECRE, Weekly Bulletin, 30 april 2010

Zwitserland

Gedwongen terugkeer naar Nigeria tijdelijk stopgezet

Na de dood van een afgewezen asielzoeker in maart 2010 op weg terug naar Nigeria, besloot Nigeria voorlopig enkel nog vrijwillige terugkeerders toe te laten, tot het onderzoek naar de gebeurtenissen afgerond was. Afgewezen asielzoekers moeten voorlopig een verklaring ondertekenen dat ze vrijwillig terugkeren. Nigeria heeft deze maatregel genomen - die ingaat tegen het terugname-akkoord getekend met Zwitserland - omdat het land niet langer vertrouwen had in de veiligheid van afgewezen onderdanen.

↑ naar
boven ↑

In 2009 vonden 43 speciale vluchten plaats van Zwitserland naar Nigeria met 360 personen aan boord. sinds begin dit jaar zijn er al 5 geweest, met in totaal 27 personen aan boord.

Zwitserland is op zoek naar mogelijkheden om de repatriëring van afgewezen Nigeriaanse asielzoekers te versnellen; volgens de directeur van de Zwitserse Migratiedienst zouden de meeste Nigerianen naar Zwitserland komen om illegale zaken te doen. In 2009 werden er 1786 asielaanvragen ingediend, waarvan er slechts 7 een beschermingstatuut gekregen hebben.

Bron: Le Matin, Le Nigeria n'accepte plus le retour forcé de ses requérants, 16 april 2010 <http://www.le-matin.ch/actu/suisse/nigeria-accepte-retour-force-requerants-263194>; Tribune de Genève, Vols d'expulsion supprimés jusqu'à la fin de l'enquête, 19 maart 2010, <http://www.tdg.ch/vols-expulsion-supprimes-fin-enquete-2010-03-19>; ECRE Weekly Bulletin 16 april 2010

Duitsland

Terugname-akkoord met Kosovo

Duitsland heeft een terugname-akkoord ondertekend met Kosovo. Ook onderdanen van derdelanden die via Kosovo naar Duitsland gekomen zijn zonder geldige documenten, vallen onder het akkoord. Duitsland is van plan Kosovaren die geen humanitaire of andere redenen meer hebben om in Duitsland te blijven, gradueel terug te sturen. In Pristina hebben ze een centrum geopend dat terugkeerders moet bijstaan.

Er is veel kritiek op het akkoord omdat het voornamelijk over Roma gaat die, eens ze terugkeren, slachtoffer zullen worden van discriminatie en slechte leefomstandigheden. Ook families met kinderen en kwetsbare personen zouden onder het akkoord kunnen vallen. Ook al verblijven de personen reeds lang in Duitsland.

Ook vanwege een aantal Kosovaarse ministers is er kritiek; Duitsland zou elke verdere samenwerking afhankelijk gemaakt hebben van de ondertekening van het terugname-akkoord.

Zie: http://www.bmi.bund.de/cIn_165/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2010/04/kosovo.html?nn=109632 - http://www.proasyl.de/de/presse/detail/news/rueckuebernahmeabkommen_deutschland_kosovo_unterzeichnet/back/714/ - <http://www.aktion302.de/>

Bron: ECRE weekly bulletin, 23 april 2010

Country of Return Information Project

<http://www.cri-project.eu/>

European Country of Origin Information Network

<http://www.ecoi.net/>

Ithaca information network

<http://www.ithaca-eu.org/>

Vluchtelingenwerk Vlaanderen vzw

[http:// www.vluchtelingenwerk.be](http://www.vluchtelingenwerk.be)

Planetsearch

http://www.vluchtelingenwerk.be/wat_doen_we/planet_search.php

International Crisis Group

<http://www.crisisgroup.org>

DVZ

<http://www.dofi.fgov.be/>

CGVS

<http://www.cgra.be/nl/>

Fedasil

<http://www.fedasil.be>

Caritas

<http://www.caritas-int.be/>

IOM Belgium

<http://www.belgium.iom.int/REAB/>

CIRE asbl

<http://www.cire.irisnet.be>

UNHCR

<http://www.unhcr.org>

ECRE

<http://www.ecre.org/>

PICUM

<http://www.picum.org/>

VMC

<http://www.vmc.be/>

MinBuZa

<http://www.diplobel.be>

Amnesty International

<http://www.amnesty.org/>

Human Rights Watch

<http://www.hrw.org>

UK Home Office

<http://www.homeoffice.gov.uk/>

US Country Reports

<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/>

RVV

<http://www.rvv-cce.be/default.asp?lang=nl>

BCHV

<http://www.cbar-bchv.be/introNL.htm>

Beweging voor Kinderen zonder Papieren

<http://www.kzp.be/wordpress/>

Centrum voor Gelijkheid van Kansen

<http://www.diversiteit.be/>

Ambtsberichten van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken

<http://www.minbuza.nl/nl/actueel/ambtsberichten>

↑ naar
boven ↑

Lijst met gebruikte afkortingen

BGV	Bevel om het Grondgebied te Verlaten
UNHCR	United Nations High Commissioner on Refugees
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
CID	Cel Identificatie, Dienst Vreemdelingenzaken
CR	Cel Repatriëringen, Dienst Vreemdelingenzaken
NTC	Niet-terugleidingsclausule
SB	Subsidiaire Bescherming
Repatriëring	Gedwongen terugkeer georganiseerd door de overheid, vanuit een gesloten centrum
Grensleding	verwijdering van illegalen die legaal of illegaal in de buurlanden hebben verbleven en die mits de bilaterale akkoorden die er bestaan tussen België, Nederland, Luxemburg, Frankrijk en Duitsland, naar de grens kunnen worden geleid mits voorafgaandelijk akkoord of tenzij betrokkene over ene geldige verblijfsvergunning beschikt om zich naar één van die buurlanden te begeven.
Terugdrijving	verwijdering van personen aan wie de toegang tot het grondgebied aan de grens wordt geweigerd. Zij worden (eventueel na opsluiting) teruggebracht naar het laatste land van waaruit zij naar België kwamen.
CGVS	Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
RW	Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
BCHV	Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
MoU	Memorandum of Understanding
IOM	International Organisation for Migration
REAB	Return of Ex Asylum Seekers from Belgium
LP	Laissez-Passer
UNHCHR	United Nations High Commissioner on Human Rights
HRW	Human Rights Watch
AI	Amnesty International
IMC	International Medical Corps
ICRC	International Committee of the Red Cross
CRI	Country of Return Information Project
ECOI.net	European Country of Origin Information Network
ICG	International Crisis Group
Fedasil	Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
CIRE	Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Etrangers
ECRE	European Council on Refugees and Exiles
PICUM	Platform for International Cooperation on Undocumented Migrants
VMC	Vlaams MinderhedenCentrum
MinBuZa	Ministerie van Buitenlandse Zaken
EU	Europese Unie

↑ naar
↑ boven

Disclaimer

Vluchtelingenwerk Vlaanderen tracht in deze nieuwsbrief objectieve, transparante en actuele informatie te bundelen, maar kan geen garanties bieden betreffende de juistheid of volledigheid ervan. Vluchtelingenwerk Vlaanderen is niet verantwoordelijk voor de juistheid, volledigheid of geschiktheid van de informatie die via de nieuwsbrief wordt verkregen, voor welk gebruik dan ook. De nieuwsbrief heeft louter als doel te informeren en door te verwijzen; er kunnen geen rechten worden ontleend aan deze nieuwsbrief. De weergegeven informatie en eventuele opinies weerspiegelen niet de standpunten van Vluchtelingenwerk Vlaanderen. In de nieuwsbrief bevinden zich verwijzingen naar websites en publicaties van andere organisaties. De standpunten daarin weerspiegeld zijn niet de standpunten van Vluchtelingenwerk Vlaanderen, en evenmin is Vluchtelingenwerk Vlaanderen aansprakelijk voor de inhoud van deze websites of publicaties.